

Τ.Ε.Ι ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΕΞΑΜΗΝΟ: ΠΤΥΧΙΟ Α
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΑΡΚΕΤΙΝΓ & ΔΗΜΟΣΙΟΙ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

“ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ, ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ,
ΓΝΩΣΕΙΣ, ΕΝΤΟΠΙΟΤΗΤΑ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ
ΔΕΚΑΕΤΙΩΝ 1990-2000, ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ. ΕΡΕΥΝΑ ΟΙ
ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ”

Καθηγητής : Πολυδωρόπουλος Άγγελος
Φοιτητές : Πεντασκούφη Νικολίτσα Α. Μ. 7035
Μυλωνά Σοφία Α. Μ. 6806

ΠΑΤΡΑ 2008

Αντί Προλόγου

Πριν γίνει η παρουσίαση της εργασίας μας, κρίναμε σκόπιμο να αναφέρουμε όλους όσους βοήθησαν στην περάτωσή της.

Αρχικά θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον καθηγητή μας τον Κο Πολυδωρόπουλο που μας βοήθησε , παρέχοντάς μας χρήσιμες πληροφορίες, όσον αφορά στις πηγές που έπρεπε να ανατρέξουμε, δίνοντας μας έτσι κατευθυντήριες οδούς για τη δομή και την οργάνωση της εργασίας. Εν συνεχεία, κρίνουμε απαραίτητο να ευχαριστήσουμε το υπαλληλικό προσωπικό του Δήμου Πατρέων καθώς επίσης και το Μουσείο Τύπου, για τις σημαντικές πληροφορίες που μας παρείχαν.

Τέλος, είναι σημαντικό να ευχαριστήσουμε τους δημότες της Πάτρας, οι οποίοι απαντώντας στα ερωτηματολόγια, συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της έρευνας μας και στην διεξαγωγή αποτελεσμάτων.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.....	1
1.2 Η ΠΑΤΡΑ ΣΗΜΕΡΑ.....	12
1.3 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ.....	13

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ 15

2.1 ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	16
2.1.1 Τι είναι Δημόσια Διοίκηση	16
2.2 Η ΣΠΟΥΔΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	18
2.3 Η ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ.....	18
2.3.1 Η κοινωνική θέση της δημόσιας διοίκησης	18
2.3.2 Στόχος της Δημόσιας Διοίκησης	19
2.4 ΤΡΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	20
2.4.1 Κεντρική – Περιφερειακή Διοίκηση.....	21
2.4.2 Τα Ειδικά Προβλήματα Της Κεντρικής Διοικήσεως.....	22
2.4.3 Η Ανάγκη της Αποκεντρώσεως σήμερα.....	22
2.5 ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	23
2.6 ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ.....	25
2.6.1 Η Έννοια Της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.....	25
2.6.2 Διακρίσεις Τοπικής Αυτοδιοίκησης.....	26
2.7 ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	27
2.8 Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	28
2.9 ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ.....	31

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ..... 35

3.1 ΣΥΣΤΑΣΗ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ.....	36
3.1.1 Ορισμός.....	36
3.1.2 Περιγραφή Εκλογικού Συστήματος.....	36
3.1.3 Αρμοδιότητες Δήμων.....	38
3.2. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΗΜΩΝ.....	43
3.2.1 Αρμοδιότητες Δημάρχου.....	43

3.2.2 Αντιδήμαρχοι.....	44
3.2.3 Αρμοδιότητες Του Δημοτικού Συμβουλίου.....	45
3.2.4 Δημοτικές Παρατάξεις.....	46
3.2.5 Σύγκληση Του Δημοτικού Συμβουλίου.....	46
3.2.6 Τόπος Συνεδρίασης ,Απαρτία Και Λήψη Αποφάσεων Του Δημοτικού Συμβουλίου.....	48
3.2.7 Πρακτικά Συμβουλίου.....	50
3.2.8 Υποχρεώσεις Των Δημοτικών Συμβούλων.....	51
3.2.9 Κώλυμα Συμμετοχής Στη Συνεδρίαση.....	51
3.2.10 Λειτουργία Του Δημοτικού Συμβουλίου.....	52
3.2.11 Επιτροπές Του Δημοτικού Συμβουλίου.....	52
3.2.12 Δημοτικό Κατάστημα Και Βιβλία.....	53
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ</u>	54
4.1 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1990 – 1994.....	55
4.2 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1994 – 1998.....	59
4.3 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1998 – 2000.....	65
4.4 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.....	76
4.4.1 Σημαντικότερες Αποφάσεις Που Υλοποιήθηκαν.....	76
4.4.2 Σημαντικότερες Αποφάσεις Που Δεν Υλοποιήθηκαν.....	76
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ</u>	78
5.1 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΗΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ.....	79
5.1.1 Ερωτηματολόγιο.....	80
5.1.2 Συνέντευξη.....	82
5.1.3 Δειγματοληψία.....	82
5.1.4 Συμπεράσματα Έρευνας.....	83
5.1.5 Τελικά συμπεράσματα Έρευνας.....	92
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ</u>	94
6.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	95
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	96

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

*Η Πάτρα τότε και σήμερα
Δημιουργία Δήμου Πατρών*

1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΟΝΟΜΑ :

Η ιστορία της Πάτρας ήταν γνωστή ως πρόσφατα μόνον από την γραπτή παράδοση. Σύμφωνα με αυτήν ιδρύθηκε από τους Αχαιούς της Σπάρτης, οι οποίοι με επικεφαλής τον Πρευγένη και το γιο του Πατρέα ήλθαν εδώ, όταν εκδιώχθηκαν από τους Δωριείς, κατά την κάθοδο των τελευταίων στην Πελοπόννησο τον ενδέκατο (11ο) αι. π.Χ., δηλαδή στο τέλος της μυκηναϊκής εποχής. Αλλά και οι Αχαιοί του Άργους, που εκδιώχθηκαν επίσης από τους Δωριείς, με επικεφαλής τον Τισαμενό κατέλαβαν την Ανατολική Αχαΐα ύστερα από πολιορκία της Ελίκης. Από τους Ίωνες ολόκληρη η Αχαΐα ονομαζόταν ως τότε Ιωνία, αλλά και Αιγιαλός είτε από το βασιλέα της Σικυώνος Αιγιαλό είτε γιατί εκτεινόταν κατά μήκος του αιγιαλού (παραλία). Οι Ίωνες αρχικά κατέφυγαν στην Αθήνα και από εκεί στη Μικρά Ασία, όπου ίδρυσαν δώδεκα πόλεις, την Ιωνική Δωδεκάπολη, σ' ανάμνηση των δώδεκα πόλεων που άφησαν πίσω τους. Ο Πρευγένης με τον Πατρέα, όταν έφθασαν εδώ, συνένωσαν τρεις ιωνικές πολίχνες, την Αρόη, τη Μεσάτι και την Άνθεια, και με κέντρο την Αρόη ίδρυσαν μία νέα πόλη, τις Πάτρες, που έλαβε το όνομά της από τον Πατρέα. Ήταν δε σε πληθυντικό αριθμό λόγω της συνένωσης πολλών οικισμών. Από τις τρεις αυτές πολίχνες παλαιότερη ήταν η Αρόη. Οικιστής της ήταν ο Εύμηλος, ο οποίος με τη βοήθεια του Τριπτόλεμου από την Ελευσίνα εισήγαγε την καλλιέργεια των δημητριακών. Ο Εύμηλος μαζί με τον Τριπτόλεμο οίκησαν ακολούθως την Άνθεια, η οποία έλαβε το όνομά της από το γιο του Ευμήλου Άνθεια. Στη Μεσάτι τέλος λατρευόταν ο Διόνυσος .

Μετά τη μυκηναϊκή εποχή η Πάτρα, ευρισκόμενη στην περιφέρεια του ελληνικού χώρου και μακριά από τα μεγάλα κέντρα της εποχής, Αθήνα, Σπάρτη, Κόρινθο, Χαλκίδα, κλπ., δεν παίζει κανένα ουσιαστικό ρόλο στα μεγάλα γεγονότα και στις πολιτικές εξελίξεις που συμβαίνουν στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Δεν στέλνει αποικίες, δε λαβαίνει ενεργό μέρος στους Περσικούς Πολέμους και στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, αλλά ούτε και στις πολεμικές συγκρούσεις του τέταρτου (4ου) αι. π.Χ. Η πρωτοβουλία των κινήσεων όλο

αυτό το διάστημα ανήκει στην Ανατολική Αχαΐα. Αντιθέτως από το διακόσια ογδόντα (280) π.Χ. και όταν πρωτοστατεί στην ίδρυση του Β΄ Αχαϊκού Κοινού μαζί με τις πόλεις Δύμη, Τριταΐα και Φαρές, η πρωτοβουλία των πολιτικών κινήσεων για πρώτη φορά μεταφέρεται στη Δ. Αχαΐα. Κατ' άλλη παράδοση ο Ευρύπυλος, γιος του Ευαίμονος, βασιλιάς της Θεσσαλίας, μετά τον Τρωικό Πόλεμο, επικεφαλής Θεσσαλών ίδρυσε στην Αρόη αποικία.

ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ-ΜΕΣΟΕΛΛΑΔΙΚΗ ΕΠΟΧΗ :

Μετά τη μυκηναϊκή εποχή η Πάτρα, ευρισκόμενη στην περιφέρεια του ελληνικού χώρου και μακριά από τα μεγάλα κέντρα της εποχής, Αθήνα, Σπάρτη, Κόρινθο, Χαλκίδα, κλπ., δεν παίζει κανένα ουσιαστικό ρόλο στα μεγάλα γεγονότα και στις πολιτικές εξελίξεις που συμβαίνουν στην υπόλοιπη Ελλάδα. Δεν στέλνει αποικίες, δε λαβαίνει ενεργό μέρος στους Περσικούς Πολέμους και στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, αλλά ούτε και στις πολεμικές συγκρούσεις του τέταρτου (4^{ου}) αι. π.Χ. Η πρωτοβουλία των κινήσεων όλο αυτό το διάστημα ανήκει στην Ανατολική Αχαΐα. Αντιθέτως από το διακόσια ογδόντα (280) π.Χ. και όταν πρωτοστατεί στην ίδρυση του Β΄ Αχαϊκού Κοινού μαζί με τις πόλεις Δύμη, Τριταΐα και Φαρές, η πρωτοβουλία των πολιτικών κινήσεων για πρώτη φορά μεταφέρεται στη Δ. Αχαΐα. Αργότερα και μετά τη ρωμαϊκή κατάκτηση της Ελλάδας το εκατόν σαράντα έξι (146) π.Χ. και την κατάκτηση της Κορίνθου η Πάτρα παίζει ουσιαστικό πλέον ρόλο μια και ιδρύεται από τον Αύγουστο ρωμαϊκή αποικία.

Ακριβώς η περιθωριοποίηση από πολιτική άποψη της Πάτρας στις προ του 146 π.Χ. περιόδους φαίνεται ότι στάθηκε η αιτία ώστε γεγονότα τοπικής εμβέλειας να μη καταγραφούν από τους αρχαίους ιστορικούς, παρά μόνον όσα συνδέθηκαν με μία από τις μεγάλες πόλεις της εποχής.

Έτσι γνωρίζουμε ότι αν και δε συμμετείχε στον Πελοποννησιακό Πόλεμο (431- 404 π.Χ.), ο Αλκιβιάδης πρότεινε στους Πατρείς να κατασκευάσουν μακρά τείχη για να συνδέσουν την περί την ακρόπολη πόλη με το λιμάνι.

Μέχρι στιγμής στοιχεία γίνεται φανερό ότι η Πάτρα πρωτοκατοικείται την Πρωτοελλαδική Περίοδο, δηλαδή την τρίτη (3^η) χιλιετία π.Χ., και όχι στο τέλος της δεύτερης (2^{ης}) χιλιετίας π.Χ. Τα αρχαιότατα αυτά ίχνη της, με τη μορφή

μικρού οικισμού, έχουν εντοπιστεί στην περιοχή της σημερινής Αρόης. Κατά την επόμενη Μεσοελλαδική Περίοδο, πρώτο μισό της δεύτερης (2^{ης}) χιλιετίας π.Χ., ιδρύεται ένας ακόμη οικισμός στην περιοχή της. Όμως την πρώτη μεγάλη ακμή της η Πάτρα διέρχεται κατά την επόμενη Υστεροελλαδική ή Μυκηναϊκή Περίοδο χίλια πεντακόσια ογδόντα μέχρι το χίλια εκατό (1580-1100)π.Χ. Η πληθώρα των μυκηναϊκών νεκροταφείων και των οικισμών που βρέθηκαν τόσο μέσα στην πόλη (στην οδό Γερμανού), όσο και γύρω από αυτήν, στη Βούντενη, στην Αρόη, στη Σαμακιά, στο Γηροκομειό, στο Πετρωτό (Αχαΐα-Κλάους), στην Κρήνη, στο Σαραβάλι, στην Καλλιθέα και αλλού, δείχνουν όχι μόνον ότι ο πληθυσμός έχει αυξηθεί σημαντικά, αλλά και ότι έχουν αναπτυχθεί σχέσεις και με άλλες περιοχές.

Ο συνοικισμός της Πάτρας στο τέλος της μυκηναϊκής εποχής, φαίνεται ότι δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια θρησκευτική ένωση και ίδρυση μιας κοινής λατρείας προς τιμήν της Αρτέμιδος, που για το λόγο αυτόν αποκλήθηκε και Τρικλαρία, από τους τρεις κλάρους (κλήρους, οι τρεις οικισμοί που προϋπήρχαν) και που συμμετείχαν στα δρώμενα. Ο ναός της Αρτέμιδος τοποθετείται με μεγάλη πιθανότητα στην περιοχή του Βελβιτσίου, από όπου προέρχονται τρία σπουδαία γλυπτά από το αέτωμα κλασικού ναού.

Πρόσφατο επιγραφικό εύρημα τοποθετεί τη Μεσάτι στην περιοχή των Συχαινών και της Βούντενης. Αν δεχθούμε ως αληθή τη μαρτυρία των αρχαίων πηγών ότι η Πάτρα ιδρύθηκε στην Αρόη, τότε η τελευταία πρέπει να αναζητηθεί στη θέση του μεσαιωνικού κάστρου και της σημερινής Αρόης. Απομένει η ταύτιση της 'Ανθειας, για την οποία η πιθανότερη θέση είναι ο λόφος Μυγδαλιά του Πετρωτού.

Η ακρόπολη της αρχαίας Πάτρας, μυκηναϊκή και κλασική, βρίσκεται κάτω από το μεσαιωνικό κάστρο, σε βάθος τουλάχιστον είκοσι (20) μέτρων και η ανασκαφή της παρουσιάζει αρκετά προβλήματα. Αν ποτέ γίνει θα έλθουν στο φως τα λείψανα σημαντικών ναών, όπως της Αρτέμιδος Λαφρίας, της Παναχαΐδος Αθηνάς, κλπ.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΕΠΟΧΗ :

Η μακρά περίοδος που ακολουθεί την Μυκηναϊκή εποχή αποκαλούνταν παλαιότερα Σκοτεινοί Χρόνοι ,λόγω της έλλειψης και σύγχρονων της εποχής γραπτών πηγών, αλλά και ευρημάτων. Σήμερα που οι ανασκαφές έχουν διευκρινίσει ορισμένα προβλήματα της εποχής έχει επικρατήσει να αποκαλείται συμβατικά Γεωμετρική χίλια πενήντα μέχρι επτακόσια (1050-700)π.Χ., αφού τα κύρια διακοσμητικά σχέδια στα αγγεία και στα άλλα αντικείμενα είναι γεωμετρικά. Ασφαλώς το σημαντικότερο γεγονός που σηματοδοτεί την αρχή της περιόδου είναι η λεγόμενη

«δωρική εισβολή» στην Πελοπόννησο η οποία άλλαξε ριζικά τον πολιτικό και δημογραφικό χάρτη και επέφερε αλλαγές στη γλώσσα και στις καθημερινές συνήθειες των ανθρώπων. Η Γεωμετρική εποχή, έως πρόσφατα, αντιπροσωπευόταν στην Πάτρα από ελάχιστα ευρήματα. Αναφερόταν μόνον ένα γεωμετρικό αγγείο από το χώρο του Ρωμαϊκού Ωδείου της πόλης. Τελευταία βρέθηκαν γεωμετρικοί τάφοι και σε δύο θέσεις στο βόρειο τμήμα της, στη Μέση και την Έξω Αγυιά.

Τα σημαντικότερα γεωμετρικά ευρήματα της ευρύτερης εποχής εντοπίστηκαν στο Δρέπανο, στο Πλατάνι, στη Μαυροποδιά και στη Βούντενη, στο Πετρωτό, στην Κρήνη και στο Σαραβάλι καθώς και στα Τσουκαλείικα και στην Καμενίτσα.

ΚΛΑΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ :

Εντυπωσιακή ανάπτυξη γνώρισε η Πάτρα κατά την Κλασική Εποχή από τον πέμπτο (5^ο) αιώνα π.Χ. Ο Θουκυδίδης επιβεβαιώνει την εξέλιξη της αναφέροντας την ως ναύσταθμο του πελοποννησιακού στόλου. Κατά την περίοδο της διαμάχης των επιγόνων του Μεγάλου Αλεξάνδρου η πόλη αλλάζει κυρίαρχους, επαναστατά την ανεξαρτησία της το διακόσια ογδόντα ένα με διακόσια ογδόντα (281/280) π.Χ. και πρωτοστατεί στην αναβίωση της Αχαικής Συμπολιτείας. Μετά από μια περίοδο αστάθειας και πολιτικών ζυμώσεων, οι σχέσεις της Συμπολιτείας με τη Ρώμη ενισχύονται και η Πάτρα αναβαθμίζεται αποφέροντας στους κατοίκους της πολιτικά και οικονομικά οφέλη.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ :

Κατά την Πρωτοβυζαντινή περίοδο (4^{ος}-7^{ος} αιώνας), η εξέλιξη της Πάτρας δεν διαφέρει από εκείνη των μεγάλων αστικών κέντρων της Πελοποννήσου και ο ρόλος της προσδιορίζεται από τα έργα και τις ημέρες του εκάστοτε επισκόπου της περιοχής. Κατά τους βυζαντινούς αιώνες η πόλη εκτεινόταν από το κάστρο έως τα παράλια, όπου δέσποζε και η παλαιοχριστιανική βασιλική του αποστόλου Ανδρέα. Από τον 8^ο αι. η Πάτρα αναδεικνύεται η δεύτερη σημαντική πόλη της Πελοποννήσου, μετά την Κόρινθο και το λιμάνι της αποτελεί ασφαλή σταθμό της θαλάσσιας οδού από την Κωνσταντινούπολη ως την Ιταλία. Ταυτόχρονα, καθίσταται μητροπολιτική έδρα και στον πληθυσμό της συγκαταλέγονται σημαντικές προσωπικότητες της μοναχικής και πνευματικής ζωής, όπως ο Αρέθας ο Πατρεύς, ο αρχιεπίσκοπος της Καισαρείας της Καππαδοκίας.

ΚΑΣΤΡΟ :

Πρωταρχικό ρόλο στην ιστορία της Πάτρας έπαιξε το κάστρο της, που στεφανώνει την πόλη, και κτίστηκε πάνω στα ερείπια της αρχαίας ακρόπολης. Οι εργασίες για την κατασκευή του άρχισαν κατά πάσα πιθανότητα, το δεύτερο μισό του έκτου (6^{ου}) αι., με σκοπό την προστασία των κατοίκων από τις βαρβαρικές επιδρομές. Το χίλια διακόσια πέντε (1205) η Πάτρα πέρασε στα χέρια των Φράγκων- χωρίς μεγάλη αντίσταση, σύμφωνα με το χρονικό του Μορέως- και παραδόθηκε στον Γουλιέλμο Σαμπλίτη και τον Γοδεφρείδο Βιλλεαρδουίνο, οι οποίοι ίδρυσαν το Πριγκιπάτο της Αχαΐας με πρωτεύουσα την Ανδραβίδα. Στην συνέχεια η πόλη εξελίσσεται σε βαρονία, παραχωρείται στον Αλεμάν και παράλληλα καθίσταται αρχιεπισκοπική λατινική έδρα.

Την εποχή, το κάστρο μετατρέπεται σε μεσαιωνικό οχυρό. Δύο (2) αιώνες αργότερα, το χίλια τετρακόσια οκτώ (1408), το κάστρο περιέρχεται στη δικαιοδοσία της Βενετίας. Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος γίνεται κύριος της Πάτρας το χίλια τετρακόσια τριάντα (1430) και στα τριάντα (30) περίπου χρόνια που τη διαφέντευσε ενίσχυσε την αμυντική θωράκιση του κάστρου.

Ωστόσο, το κάστρο σταδιακά έχασε την στρατηγική του σημασία με την ανέγερση του Φρουρίου στο Ρίο.

ΕΠΟΧΗ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Η ίδρυση του πριγκιπάτου της Αχαΐας και το Φεουδαρχικό σύστημα διακυβέρνησης επηρέασαν σημαντικά την πολιτική ζωή στην ευρύτερη περιοχή. Στα μέσα του δέκατου τέταρτου (14^{ου}) αι. στην Πελοπόννησο εμφανίζονται οι Τούρκοι και ο στόλος του αγκυροβολεί (1349) στον Πατραϊκό κόλπο. Η κυριαρχία των Τούρκων στην Πελοπόννησο εξασφάλισε μια περίοδο ειρήνης που διήρκησε έναν περίπου αιώνα. Οι Πατρινοί εξεγέρθηκαν απελευθερώνοντας την πόλη τους, αλλά ένα χρόνο αργότερα η Πάτρα περιέρχεται και πάλι στα χέρια των Τούρκων.

Έκτοτε, η Πάτρα παρέμεινε υπό την οθωμανική κατοχή μέχρι το χίλια εξακόσια ογδόντα επτά (1687), οπότε οι Βενετοί εκ νέου κύριοι της πόλης ολοκληρώνοντας έτσι την κατάκτηση της Πελοποννήσου. Η Βενετοκρατία διαρκεί έως το χίλια εφτακόσια δεκαπέντε (1715) και η Πάτρα παραδίδεται και πάλι στους Τούρκους, στον οποίων η κατοχή παραμένει έως την επανάσταση του χίλια οχτακόσια είκοσι ένα (1821). Το γεγονός που σημάδεψε όλη αυτή την περίοδο είναι η εξέγερση του χίλια εφτακόσια εβδομήντα (1770), με την πολιορκία της Πάτρας από τους ντόπιους και επτανήσιους πολεμιστές, η οποία λύνεται μετά από την επιδρομή των Αλβανών και σφαγή των Ελλήνων. Από τις αρχές του δέκατου όγδοου(18^{ου}) αιώνα παρατηρείται ανάπτυξη της οικονομίας που θα συνεχισθεί όλο τον δέκατο όγδοο (18^ο) αιώνα και έως τις αρχές του δέκατου ένατου (19^{ου}) αιώνα και θα φθάσει επίπεδο ακμής με τους ναπολεόντειους πολέμους, καθιστώντας την Πάτρα εμπορικό κέντρο της Πελοποννήσου. Με την έκρηξη της Ελληνικής επανάστασης, το κάστρο παρέμεινε απόρθητο και παραδόθηκε μόνο το χίλια οκτακόσια είκοσι οκτώ (1828) στη γαλλική στρατιά υπό τον Μαιζών.

Η πόλη της Πάτρας εντάσσεται στον περιηγητικό χάρτη ενός πνευματικού ρεύματος από τη Δύση προς την Ανατολή, που σκοπό είχε, κυρίως, να εντοπίσει και να καταγράψει οτιδήποτε σχετιζόταν με του αρχαίους και σύγχρονους τοπικούς πληθυσμούς, αλλά και τα ήθη και τα έθιμα των λαών που κατοικούσαν στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΣ :

Κατά τη διάρκεια του δέκατου ένατου (19^{ου}) αιώνα, ως τα μέσα του χίλια οκτακόσια εβδομήντα (1870), η Πάτρα θα αλλάξει εντελώς εικόνα και εξελιχθεί σε εμπορικό κέντρο με προσανατολισμό προς τη δυτική Μεσόγειο, με ακμάζουσα βιομηχανία και πολυσύχναστο λιμάνι, που αποτελεί φυσική απόληξη μιας νεοκλασικής σύγχρονης πόλης.

Τότε ανασχεδιάζεται ο πολεοδομικός ιστός της και στο νέο τμήμα της Κάτω Πόλης κτίζονται τα πρώτα μέγαρα, κατοικίες των εμπόρων και συγκεντρώνονται τα περισσότερα εμπορικά και βιομηχανικά καταστήματα.

Το κύριο εξαγωγικό προϊόν του Ελληνικού κράτους κατά τον δέκατο ένατο (19^ο) αιώνα, είναι η σταφίδα, που κατευθύνεται κατεξοχήν προς την αγορά της Αγγλίας, αναδεικνύει την Πάτρα «Πρωτεύουσα της σταφίδας». Η παραγωγή δεν στηρίζεται μόνο στην οικονομία της Πελοποννήσου, αλλά αλλάζει ριζικά και τη δημογραφική εικόνα της Πάτρας και δημιουργείται ένα εσωτερικό μεταναστευτικό κύμα, με αποτέλεσμα στις αρχές του εικοστού (20^{ου}) αιώνα να έχει πληθυσμό ογδόντα πέντε χιλιάδες (85) κατοίκους. Παράλληλα, από τις τελευταίες δεκαετίες του δέκατου ένατου (19^{ου}) αιώνα, αρχίζουν να ιδρύονται σημαντικές βιομηχανικές μονάδες, οι οποίες αρχίζουν να επεξεργάζονται και να τυποποιούν διάφορα αγαθά, προσδίδοντας άλλη εικόνα στην πόλη. Παράλληλα με την παραγωγή της σταφίδας αναδύεται και η οινοποίηση τοπικών ποικιλιών, όπως ο ροδίτης, η μαυροδάφνη και το μοσχάτο, με πρωτεργάτες τους Γερμανούς εμπόρους σταφίδας Γουσταύο Κλάους και Αλμπέρτο Άμβουργκ.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ :

Η πολεοδομική και αρχιτεκτονική εικόνα της Πάτρας θα αλλάξει ριζικά από την εποχή που ο Βούλγαρης, το χίλια οκτακόσια είκοσι οκτώ (1828), θα αναλάβει την εκπόνηση του νέου πολεοδομικού σχεδίου. Ο Βούλγαρης θα οριοθετήσει ένα χάρτη με γνώμονα τις συντεταγμένες των σημερινών οδών Μπουκαούρη και Γερμανού και θα δημιουργήσει μια κάρναβο

διασταυρωμένων κάθετων δρόμων και ορθογώνιων οικοδομικών τετραγώνων που χαρακτηρίζουν τη φυσιογνωμία της πόλης έως σήμερα.

Ως συνέχεια της Άνω πόλης δημιουργείται η κάτω πόλη, η οποία εκτείνεται κατά μήκος της θάλασσας- και τα δύο αυτά τμήματα συνδέθηκαν αργότερα (1930) με τη μεγάλη κλίμακα του Αγίου Νικολάου. Χαρακτηριστικό του πολεοδομικού σχεδιασμού του Βούλγαρη ήταν η δημιουργία στοών, που προσφέρουν προστασία από τις πυκνές βροχοπτώσεις και την ηλιακή ακτινοβολία.

Εξαίρετα δείγματα της νεοκλασικής αρχιτεκτονικής, ιδιωτικά αλλά και δημόσια, αρχίζουν να κοσμούν την πόλη με σημείο αναφοράς, έως και σήμερα, το Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων» στην πλατεία Βασιλέως Γεωργίου.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ – ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ:

Από τις αρχές του εικοστού αιώνα (20^{ου}), η παραδοσιακή βιομηχανία συνέχισε να ανθεί, ενώ βιοτεχνικές και βιομηχανικές μονάδες ήρθαν να προστεθούν στις ήδη υπάρχουσες. Έτσι η ανοδική πορεία της ντόπιας βιομηχανίας και βιοτεχνίας αλλά και του εμπορίου θα υποστηρίξουν οικονομικά μία ευρύτερη ομάδα ανθρώπων, που θα αποτελέσει την αστική τάξη. Άλλωστε, η συνεχής εκπαιδευτική ανέλιξη θα διαφοροποιήσει γρήγορα και το πολιτιστικό επίπεδο των πατρινών, οι οποίοι συμμετείχαν σε διάφορες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που χαρακτηρίζουν την πόλη από τότε έως σήμερα, όπως το θέατρο και το ετήσιο καρναβάλι.

ΣΧΟΛΕΙΑ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ :

Σημαντικό ρόλο στην αναβάθμιση του επιπέδου των κατοίκων της Πάτρας είχαν τα δημοτικά σχολεία και τα γυμνάσια που άρχισαν να λειτουργούν από το χίλια οκτακόσια τριάντα τέσσερα (1834) με καθιέρωση της δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης.

Παράλληλα με τα δημόσια σχολεία ιδρύονται: το Αρσάκειο, με σημαντική προσφορά στην εκπαίδευση των κοριτσιών
Και ιδιωτικά σχολεία, όπως το Παρθεναγωγείο Βορέλη, όπου φοιτούσαν τα κορίτσια των εύπορων τάξεων.

Τα εκπαιδευτικά αυτά κέντρα στελέχωσαν αξιόλογοι σχολάρχες, γυμνασιάρχες και δάσκαλοι. Επιμορφωτικό χαρακτήρα είχαν και οι «Σχολές του Λαού», ενώ από το χίλια οκτακόσια ενενήντα επτά (1897) ιδρύεται η «Βιοτεχνική Σχολή Πατρών» με σκοπό την εκπαίδευση τεχνιτών για τη στελέχωση των βιομηχανιών και των βιοτεχνιών.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ :

Το κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο των Πατρινών έθρεψε μία γενιά πνευματικών ανδρών, ανάμεσά τους: ο Γ. Β. Θεοχαρόπουλος, ο Δ. Φωτεινός, ο ποιητής Αντώνης Καλαμογδάρτης, ο Περικλής Γιαννόπουλος, και μία γενιά ρομαντικών λογοτεχνών: ο Ανδρέας Ρηγόπουλος, ο Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος (Ζαν Μωρέας) και ο Ηλίας Συνοδινός. Ιδιαίτερη θέση στα γράμματα κατέχει ο Στέφανος Θωμόπουλος και ο γιατρός Χρ. Κόρυλλος. Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι στην Πάτρα γεννήθηκε και έζησε τα παιδικά του χρόνια ο Κωστής Παλαμάς.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ:

Ένα ξεχωριστό κεφάλαιο στην καλλιτεχνική και πνευματική ζωή της πόλης αποτελεί το θέατρο, η όπερα, ο κινηματογράφος, ο караγκιόζης και το φημισμένο καρναβάλι της. Δύο από τα πιο αξιόλογα μνημεία της, που λειτουργούν έως σήμερα, είναι το Ρωμαϊκό Ωδείο και το νεοκλασικό θέατρο «Απόλλων», που οικοδομήθηκε με σχέδια του Ε. Τσίλλερ (1871-1872). Ακόμα, θίασοι από την Ιταλία με μελοδραματικό ρεπερτόριο επισκέπτονταν τακτικά την πόλη, προσδίδοντας έτσι διεθνικό χαρακτήρα στα θεατρικά δρώμενα, ενώ από το χίλια οκτακόσια πενήντα (1850) εγκαινιάζονται και παραστάσεις όπερας, με την «Τραβιάτα» του Βέρντι και τη «Νόρμα» του Μπελλίνι.

Λίγο πριν από το γύρισμα του εικοστού (2^{ου}) αιώνα ο κινηματογράφος αποτελεί γεγονός για τους Πατρινούς και θεατρικές σκηνές μετατρέπονται, οι οποίες λειτουργούν και ως κινηματογράφοι, όπως ο «Απόλλων», ο «Παράδεισος» και η «Εξέδρα». Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι η είναι η γενέθλια πόλη του Ελληνικού Καραγκιόζη.

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ :

Μέχρι το χίλια εννιακόσια (1900) οι εκδηλώσεις έχουν αυθόρμητο και αυτοσχεδιαστικό χαρακτήρα χοροεσπερίδες τοπικών φορέων και επαγγελματικών σωματείων, πρωσοπιδοφορίες, μασκαράτες, ανθοπόλεμοι, χαρτοπόλεμοι (από το 1894), σοκολατοπόλεμοι (από το 1899), επτανησιακής καταβολής «ντόροι», αυτοσχέδια σάτιρες της οικονομικής κατάστασης των ελαττωμάτων της κρατικής και δημοτικής εξουσίας.

Θεσμοί του καρναβαλιού που παρέμειναν μέχρι σήμερα, είναι τα σατυρικά στοιχεία του καρναβαλιού δηλαδή τα άρματα τα οποία είναι καλοφτιαγμένα, σατιρικά, εμπνευσμένα από την πολιτική και κοινωνική επικαιρότητα καθώς και την Ελληνική ιστορία και μυθολογία.

Όλοι συμμετέχουν με διάφορους ρυθμούς του καρναβαλιού αφού αποτελεί αφορμή για καλλιτεχνικές εκδηλώσεις: εικαστικές εκθέσεις, μουσικές, θεατρικές και χορευτικές παραστάσεις με σχετικό χαρακτήρα. Επίσης το «Κυνήγι του Αποκριάτικου Θησαυρού» και ο βασιλιάς καρνάβαλος ο Άρχων της Αποκριάς για μία μόνο ημέρα αφού καίγεται δημόσια το βράδυ μέσα σε φαντασμαγορικά πυροτεχνήματα, είναι θεάματα που προσελκύουν κοινό για θαυμασμό και συμμετοχή.

ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΙΑ:

Το θέατρο Απόλλων συμμετέχει επίσης στο καρναβάλι, αφού μετασκευάζεται στο εσωτερικό του για να γίνει αίθουσα μουσικής, όπου διοργανώνονται τα «Μπουρμπούλια» - χοροί και μεταμφιέσεις δυτικού τύπου. Στα μπουρμπούλια οι γυναίκες μεταμφιέζονται φορώντας μαύρα ποδηρή ντόμινα, ώστε να είναι εντελώς αγνώριστες.

ΤΥΠΟΣ :

Το χρονικό του τύπου των Πατρέων έχει ως αφετηρία την εποχή της απελευθέρωσης της Πόλης από του Τούρκους (1828), τότε δηλαδή που ο Γάλλος φιλέλληνας Maxime Raybaud εξέδωσε τη γαλλόφωνη εβδομαδιαία

πολιτική, εμπορική και φιλολογική εφημερίδα Courtier d' Orient. Ωστόσο, η ιστορία του αρχίζει το χίλια οκτακόσια σαράντα (1840) με την έκδοση της τοπικής εφημερίδας «Ο Αχαϊκός Κήρυξ». Έκτοτε κυκλοφόρησαν και άλλες εβδομαδιαίες εφημερίδες όπως Ο Μίνωας, η Καρτερία και πολλές άλλες. Το πρώτο τυπογραφείο που ιδρύθηκε στην Πάτρα είναι το παράρτημα της Ναυπλιακής Τυπογραφίας που λειτούργησε από το χίλια οκτακόσια τριάντα έξι (1836) έως το χίλια οκτακόσια τριάντα εννιά (1839) υπό την διεύθυνση των Μ. Δεαγγέλη και Στ. Νικολαΐδη.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ :

Από τα πρώτα χρόνια της απελευθέρωσης έγιναν προσπάθειες για την δημιουργία καλών συνθηκών προσέγγισης και αγκυροβόλησης των εμπορικών πλοίων στον όρμο της Πάτρας, αφού στην ύπαρξη και την λειτουργία του βασιζόταν η οικονομική και η ευημερία της πόλης.

Τα λιμάνια της Πάτρα και του Πειραιά ήταν τα πιο σημαντικά εξαγωγικά κέντρα μέσω της θαλάσσιας οδού. Ωστόσο, το τεχνητό λιμάνι της πόλης θεμελιώθηκε το χίλια οκτακόσια εβδομηντα εννιά (1879) και παραδόθηκε το χίλια οκτακόσια ενενήντα τέσσερα (1894) με την τελική μορφή του κυματοθραύστη και του μώλου της οδού Αγίου Νικολάου, όπου στην κυκλική διαμόρφωση (εξέδρα) της απόληξής του έστεκε ο φάρος.

Τέλος αξίζει να σημειωθεί ότι η γέφυρα του **Ρίου-Αντιρρίου** έχει δώσει στην Πάτρα και στο λιμάνι της ακόμα μεγαλύτερη σημασία.

1.2 Η ΠΑΤΡΑ ΣΗΜΕΡΑ

Σύμφωνα με την πληθυσμιακή απογραφή του 2001, ο πληθυσμός της Πάτρας ξεπερνά τους διακόσιους εξήντα πέντε χιλιάδες (265.000) κατοίκους, συμπεριλαμβανομένων και των γειτονικών δήμων (Παραλίας, Ρίου, Μεσσήνης). Οι κάτοικοι της στην πλειοψηφία τους καταγράφονται από γειτονικά (σχεδόν) χωριά όπως για παράδειγμα τα Καλαβρυτοχώρια, από τους γειτονικούς νομούς της Ηλείας, της Αιτωλοακαρνανίας και τέλος από πρόσφυγες που έφτασαν στην Πάτρα μετά την καταστροφή της Σμύρνης το 1922. Η Πάτρα ένεκα της πληθυσμιακής της υπεροχής χαρακτηρίζεται ως περιφερειακό κέντρο της Δυτικής Ελλάδας.

Όσον αφορά την κάτοψη της πόλης των Πατρών, είναι σχέδιο που εκπονήθηκε από τον Σταμάτιο Βούλγαρη, ύστερα από εντολή του Καποδίστρια, το 1928. Τα κτίρια της αρχιτεκτονικά παρουσιάζουν ομοιότητες με αυτά του Βόλου. Επίσης αρκετά νεοκλασικά και στις νεόκτιστες πολυκατοικίες παρατηρείται πρόοδος, ως προς την αισθητική του.

Αρκετά έργα ζωτικής σημασίας για την πόλη έχουν κατασκευαστεί, με πιο πρόσφατο και σημαντικό, συνάμα, την γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου. Η γέφυρα συνέβαλλε στην επικοινωνία της πόλης με την Ναύπακτο.

Επίσης σημαντική είναι και η συνεισφορά του Α.Τ.Ε.Ι και του πανεπιστημίου της Πάτρας τόσο στην οικονομική ζωή όσο και στον πληθυσμό της (ένεκα των φοιτητών)

Το λιμάνι της Πάτρας συνέβαλλε και συμβάλλει στην ακμή και το αντίστροφο. Απειλή όμως για το λιμάνι αποτελεί η ολοκλήρωση της Εγνατίας Οδού και το λιμάνι του Αστακού.

Η Πάτρα έχει στιγματιστεί ως πρωτεύουσα της ανεργίας και της αποβιομηχάνισης. Ιδιαίτερα στην δεκαετία χίλια εννιακόσια εβδομήντα (1970) και χίλια εννιακόσια ογδόντα (1980), πολλά εργοστάσια έβαλαν λουκέτο, αφήνοντας άνεργους χιλιάδες κατοίκους. Ενδεικτικά αναφέρονται τα εργοστάσια του Λαδόπουλου, της Πατραϊκής και της Πιρέλι.

Τέλος σημαντικές είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις και τα έργα υποδομής που κληροδοτήθηκαν στην Πάτρα το 2006, εξαιτίας του ότι ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης.

1.3 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

Γίνεται φανερό ότι τα πολιτικά πρόσωπα της Πάτρας έχουν επίδραση στην διακυβέρνηση της χώρας, έτσι ο κάθε υποψήφιος δήμαρχος εξαρτάται από τα πολιτικά κόμματα, γιατί χωρίς την υποστήριξη αυτών δεν θα μπορεί να διεκδικήσει την δημαρχία επιτυχώς.

Εάν, οι δήμαρχοι επιτύχουν το έργο τους, τότε μπορούν να συμμετέχουν στο ψηφοδέλτιο του κόμματος και το αντίθετο. Ο δήμαρχος της Πάτρας έχει την παράδοση να είναι ο άρχοντας με κύρος, ευγένεια, θάρρος και ενεργητικότητα, τα οποία όλα αυτά κάνουν την Πάτρα, σαν πόλη, να φαίνεται όμορφη με πολλές δημοτικές και ιδιωτικές δραστηριότητες. Ο δήμαρχος σαν εκπρόσωπο της πόλης του έχει πολλές αρμοδιότητες και καθήκοντα, όπως: διοικητικά, αστυνομικά, ληξιαρχικά, εκπαιδευτικά, εκλογικά, στρατολογικά, φορολογικά, ταχυδρομικά και λιμενικά.

Τα πρόσωπα που ανέλαβαν τη δημαρχία στην Πάτρα, κατά χρονολογική σειρά είναι οι εξής:

Ιωάννης Ζαΐμης (1836-1837),
Ιωάννης Μπουκαούρης (1837-1841),
Ανδρέας Μπούτος (1841-1843),
Κ. Σκουρλέτης (1844-1851),
Ιωάννης Αντωνόπουλος (1851-1855),
Μπενιζέλος Ρούφος (1855-1858),
Περικλής Καλαμορδάρτης (1859-1862),
Σπυρίδωνας Χρυσανθακίδης (1862-1866),
Περικλής Καλαμογδάρτης (1866-1870),
Γ Ρούφος (1870-1875),
Π, Καλαμογδάρτης (1875-1879),
Θάνος Κανακάρης - Ρούφος (1879-1883),
Δημήτριος Πάτρινός (1833-1887),
Γεώργιος Ρούφος (1877-1891),
Αριστ. Κοντογούρης (1891-1895),

Θάνος Κανακάρης (1895-1899),
Δημήτριος Βότσης (επανεκλογή),
Δημήτριος Βότσης (1899-1914),
Δ. Ανδρικόπουλος - Μπουκαούρης (1914-1925),
Ιωάννης Βλάχος (1925-1914)
*Βασίλειος Ρούφος (1934-1941),
Δ. Ζωϊόπουλος (1942-1943),
Γ. Πανταζής (1943-1944),
Βασίλειος Ρούφος (1944-1945),
Νικόλαος Γιαννακόπουλος (1945),
Ηλίας Λάζαρης (1945),
Χρήστος Φακής (1945-1948),
Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος (1948-1949),
Νικόλαος Βέτσος (1949-1950),
Βασίλειος Ρούφος (1951-1959),
Νικόλαος Βέτσος (1959-1964),
Θεόδωρος Άννινος (1964-1967),
Διονύσιος Τσερώνης και Κωνσταντίνος Γκολφινόπουλος (1967-1975),
Θεόδωρος Άννινος (1975-1982, 1982-1986),
Ανδρέας Καράβoλας (1986-1990, 1990-1994, 1994-1998, 2002-2006),
Ευάγγελος Φλωράτος (2002-2006).

* Απ' το 1930 οι γυναίκες έχουν αποκτήσει το δικαίωμα της ψήφου στις δημοτικές εκλογές και πρώτη φορά ασκούν το 1934.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

2.1 ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

2.1.1 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ:

Ο όρος ετυμολογικά συντίθεται από την πρόθεση «δια» και το ουσιαστικό «οίκηση» και σημαίνει τη μέριμνα για τον οίκο, την εξεύρεση των πόρων και των μέσων για τη συντήρηση της οικογένειας, τη διαχείριση των κοινών.

Ο όρος διοίκηση κατά μία άποψη είναι ευρύτερος του όρου «οικονομία» που αφορά τον τρόπο εξευρέσεως των μέσων και τη διάθεση αυτών για την ικανοποίηση αναγκών, ενώ η διοίκηση περιλαμβάνει εκτός αυτών και την όλη διακυβέρνηση οίκου.

Πέρα όμως από την ετυμολογική εξέταση της λέξεως ο όρος δημόσια διοίκηση μπορεί να εξεταστεί από δύο καθαρά όψεις, από την νομική άποψη ή από την άποψη του διοικητικού δικαίου και την άποψη της επιστήμης της διοικήσεως .

ΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΗ :

Από νομικής πλευράς, η δημόσια διοίκηση είναι ο χώρος που καλύπτεται από τα διοικητικά όργανα της πολιτείας. Οι λειτουργίες της πολιτείας είναι τρεις (3): νομοθετική, δικαστική και διοικητική και τα όργανα της πολιτείας ανάλογα με τις αρμοδιότητές τους διακρίνονται σε: νομοθετικά, δικαστικά και διοικητικά .

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ :

Η δημόσια διοίκηση, σύμφωνα με τη διοικητική άποψη, είναι το τμήμα της κυβερνητικής εξουσίας με το οποίο πραγματώνονται οι σκοποί και οι στόχοι της νομικής άποψης. Περιέχει τη λήψη αποφάσεων, τον προγραμματισμό της εργασίας που πρέπει να γίνει, τον καθορισμό στόχων, την ίδρυση οργανισμών, την διεύθυνση και εποπτεία των στελεχών και τον έλεγχο. ενέργειες που έχουν ανατεθεί σε κυβερνητικά στελέχη και διοικητικά όργανα .

Η δημόσια διοίκηση χαρακτηρίζεται επίσης ως «η διοικητική μηχανή» που θα φέρει σε πέρας τους κυβερνητικούς στόχους με το μικρότερο κόστος σε πόρους και με την παράλληλη διασφάλιση των ελευθεριών του λαού.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ :

Σύμφωνα με την άποψη αυτή, καθορίζει πολιτικές, συνδέεται με τους σκοπούς της οικονομίας, με τις αξίες της εθνικής ζωής και με τον καθορισμό και την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, γενικά.

Εκτός από τις παραπάνω θεωρίες και απόψεις, έχουν γίνει αξιόλογες θεωρίες πολλών μελετητών στο θέμα της δημόσιας διοίκησης. Ορισμένοι από αυτούς είναι δυνατόν να θεωρηθούν πρωτοπόροι στη χάραξη και θεμελίωση νέων ιδεών για τη διοίκηση.

Βέβαια δεν είναι δυνατόν να παρατεθεί πίνακας που να εξαντλεί τα ονόματα όλων των μελετητών. Ενδεικτικά, στη συνέχεια παραθέτουμε διάφορους μελετητές που με τις απόψεις τους έγιναν ιδιαίτερα γνωστοί .

Ο WOODROW WILSON, από το έτος χίλια οχτακόσια ογδόντα επτά (1887) αφιερώνεται στη μελέτη της δημόσιας διοικήσεως ως αυτόνομου επιστημονικού κλάδου (Woodrow Wilson “The study of public administration” 1887) κατ’ αυτόν δημόσια διοίκηση είναι η λεπτομερής και συστηματική εφαρμογή του δημοσίου δικαίου.

Ο F.TAYLOR, θεωρείται πατέρας της Επιστημονικής διοικήσεως “The principle of scientific management” Νέα Υόρκη 1915.

Πρωτοποριακός υπήρξε για τη εποχή του ο **OLIVER SELDON**, που μελέτησε ιδιαίτερος τα προβλήματα της χάραξης πολιτικής (policy making) και της εφαρμογής της. Σπουδαία επίσης υπήρξε η συμβολή στη μελέτη της ανθρώπινης συμπεριφοράς και των επιδράσεών της στην οργάνωση.

Ο HENRY FAYOL, ο οποίος θεωρείται πατέρας της λειτουργικής θεωρίας, συνέβαλλε αισθητά στη ανάπτυξη της επιστήμης της διοικήσεως. Θα πρέπει να τονιστεί πως, την προσοχή των μελετητών της διοικήσεως, κέντρισε η συμβολή του ανθρώπινου παράγοντα στην οργάνωση. Κατά τον

Fayol, διοίκηση είναι η πρόβλεψη, η οργάνωση, η διεύθυνση, ο συντονισμός και ο έλεγχος .

2.2 Η ΣΠΟΥΔΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η δημόσια διοίκηση, ως κοινωνικό φαινόμενο, ξεκινάει από τις πρώτες ανθρώπινες εκδηλώσεις, όταν ο άνθρωπος άρχισε να σχεδιάζει, να οργανώνει, να κατανέμει ρόλους και να τους συντονίζει, ώστε μπορούμε να πούμε ότι η διοίκηση είναι από τα αρχαιότερα ανθρώπινα επαγγέλματα.

Η δημόσια διοίκηση, ως τμήμα της πολιτικής φιλοσοφίας, υφίσταται από την εποχή του Σωκράτη, του Πλάτωνα, και του Αριστοτέλη, οι οποίοι μίλησαν γι' αυτήν και την συσχέτισαν με την πόλη-κράτος.

Η λεπτομερής αυτή αναφορά του παρελθόντος σχετικά με την έννοια και την ιστορική εξέλιξη της σπουδής της δημόσιας διοίκησης, γίνεται με σκοπό η δημόσια διοίκηση να θεωρείται σαν ένα φαινόμενο, το οποίο εξελίσσεται με μεγάλη ταχύτητα, διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στην όλη κρατική δραστηριότητα, παρουσιάζει ιδιόρρυθμες πτυχές και προβλήματα και επιδέχεται έρευνα, μελέτη και ανάλυση για παραπέρα βελτίωση .

2.3 Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

2.3.1 Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η δημόσια διοίκηση είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα της κοινωνικής πραγματικότητας. Η δομή και διάρθρωση της δημόσιας διοίκησης, ο τρόπος σκέψης και η μεθοδολογία δράσεώς της είναι αντανάκλαση των κοινωνικών αξιών, των κοινωνικών συστημάτων, των πεποιθήσεων του κοινωνικού περιβάλλοντος, μέσα στο οποίο λειτουργεί .Η σύνδεση αυτή του τρόπου δράσης της δημόσιας διοικήσεως με τις κοινωνικές αξίες και τις κοινωνικές θέσεις είναι τέτοια ώστε κάθε δυσαρμονία μεταξύ της συμπεριφοράς της δημόσιας διοικήσεως και των κοινωνικών επιταγών σε οποιαδήποτε χώρα κι

αν υπάρχει έχει δυσμενή επακόλουθα, όχι μόνο για την ίδια τη διοίκηση αλλά και για το κοινωνικό σύνολο.

Με λίγα λόγια η δημόσια διοίκηση είναι ο βασικός μοχλός στα χέρια της κάθε κυβερνήσεως, και όσο προοδευτική κι αν είναι οποιαδήποτε κυβέρνηση, δεν θα μπορέσει να πετύχει πολλά πράγματα, εφ' όσον δεν θα έχει στη διάθεσή της την κατάλληλη διοίκηση .

2.3.2 ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η δημόσια διοίκηση στις σύγχρονες δημοκρατικές πολιτείες δεν είναι παρά ένα μέσο στην υπηρεσία του λαού. Διαθέτει τους μηχανισμούς αυτούς που επιτρέπουν κατά τον ορθολογικό τρόπο προαγωγή του συμφέροντος κάθε πολίτη. Στη σύγχρονη μάλιστα θεώρηση της έννοιας του Δημοσίου συμφέροντος, περιέρχεται και το ατομικό συμφέρον του πολίτη, τόσο ώστε να μπορούμε να πούμε ότι το δημόσιο συμφέρον είναι η συνισταμένη των συμφερόντων των πολιτών της χώρας.

Συνέπεια της νέας αυτής διάστασης της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος, είναι ότι αυτό σχετίζεται άμεσα με το ατομικό συμφέρον κάθε πολίτη, πέρα από την στενή νομικίστικη άποψη. Δηλαδή, η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος αποτελεί πρωταρχικό στόχο της δημόσιας διοίκησης και μάλιστα ο βαθμός κατά τον οποίο το εξυπηρετεί προδίδει και το βαθμό επιτυχίας των οργάνων της σε όλα τα επίπεδα της ιεραρχίας. Στα πλαίσια αυτής της αντίληψης είναι φανερό ότι στην πράξη η δημόσια διοίκηση, κάθε φορά, προσπαθεί να διαγνώσει και να προσδιορίσει το δημόσιο συμφέρον. Και ακριβώς στο σημείο αυτό το πρόβλημα που απασχολεί τη δημόσια διοίκηση σήμερα είναι ότι κάθε τάξη, κάθε άτομο, ή ομάδα πίεσης προσπαθεί να υπαγορεύσει στη δημόσια διοίκηση, το περιεχόμενο του δημοσίου συμφέροντος.

Η δημόσια διοίκηση στην αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος χρησιμοποιεί το κριτήριο της γενικότητας, θεωρώντας ότι το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετείται, όταν ικανοποιούνται όσο το δυνατόν ανάγκες που αφορούν γενικά στο σύνολο και όχι μεμονωμένα άτομα ή ομάδες, δεδομένου πως για την ικανοποίηση αναγκών του συνόλου, εξυπηρετούνται και οι ανάγκες πολιτών τους οποίους δεν αφορά άμεσα. Έργο λοιπόν της δημόσιας

διοίκησης, είναι να βρει τη χρυσή τομή μέσα από ένα τεράστιο δίκτυο αλληλοσυγκρουόμενων, επικαλυπτόμενων και δύσκολα προσδιοριζόμενων, ειδικών συμφερόντων των πολιτών, το οποίο αποτελεί και το δημόσιο συμφέρον.

Η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος ως πρωταρχικού στόχου της δημόσιας διοικήσεως αποτελεί έργο και του μικρότερου οργάνου εντεταγμένου στη διοικητική ιεραρχία, είτε πρόκειται για απλό εκτελεστή εντολών χωρίς ιδιαίτερη ικανότητα πρωτοβουλίας, είτε πρόκειται για το αστυνομικό όργανο που ρυθμίζει την κυκλοφορία στη κεντρική οδό μιας πόλης, είτε για τον κλητήρα υπηρεσίας σε κεντρική θύρα δημοσίου καταστήματος

2.4 ΤΡΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Για την κατανόηση όλων των παρακάτω που θα γίνει λόγος καθώς και την καλύτερη κατανόηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι σημαντική η κατανόηση και ο διαχωρισμός των τριών συστημάτων οργάνωσης της κεντρικής διοικήσεως.

α. Συγκεντρωτικό σύστημα

Με τον όρο αυτό εννοείται ότι η κεντρική διοίκηση, δηλαδή τα κεντρικά διοικητικά όργανα λαμβάνουν αποφάσεις για τις υποθέσεις που αφορούν το κέντρο και την περιφέρεια. Με άλλα λόγια η κεντρική διοίκηση διαθέτει αποφασιστική αρμοδιότητα για κάθε είδους διοικητικές υποθέσεις, έστω κι αν αυτές είναι καθαρά τοπικής σημασίας

β. Αποκεντρωτικό σύστημα

Με τον όρο αυτό εννοείται η ανάθεση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων για τη διεξαγωγή των περιφερειακών υποθέσεων σε περιφερειακά όργανα. Η διοικητική αποκέντρωση ως σύστημα διοικήσεως επιβλήθηκε από την

αδυναμία επιλύσεως όλων των διοικητικών υποθέσεων από τα κεντρικά όργανα, μετά την επέκταση και το πολύπλοκο των οικονομικών υποθέσεων των πολιτών και την ανάγκη ταχύτατης ενέργειας της δημόσιας διοικήσεως κατά περίπτωση.

γ. Σύστημα Αυτοδιοικήσεως

Η ανάγκη αφαιρέσεως αποφασιστικών αρμοδιοτήτων από την Κεντρική Διοίκηση δεν εξαντλείται από την ανάθεση αυτών σε όργανα της αποκεντρώσεως (νομάρχες), αλλά ακόμη περισσότερο με την ανάθεσή τους σε όργανα που δεν έχουν αυτό τον βαθμό εξαρτήσεως από την Κεντρική Διοίκηση, αλλά εκλέγονται απ' ευθείας από το λαό και έχουν νομική αυτοτέλεια. Η σχέση τους, δηλαδή, με τα όργανα της Κεντρικής ή Περιφερειακής διοικήσεως δεν είναι ιεραρχική, αλλά σχέση εποπτείας. Το σύστημα αυτό με τα όργανα αυτά καλείται σύστημα αυτοδιοικήσεως.

Η αυτοδιοίκηση διακρίνεται σε **τοπική** και **καθ' ύλην**.

Τοπική ονομάζεται η αυτοδιοίκηση, όταν συνδέεται με ορισμένο χώρο π.χ. Δήμος ή κοινότητα και «καθ' ύλην» όταν αφορά ορισμένο κύκλο υποθέσεων πέρα από το κριτήριο του χώρου π.χ. Πανεπιστήμιο, Τ.Ε.Ι.

Η ανάθεση υποθέσεων της διαχειρίσεως των τοπικών υποθέσεων σε αιρετά όργανα της τοπικής αυτοδιοικήσεως, προδίδει και το βαθμό δημοκρατικότητας μιας χώρας, γιατί πέρα των άλλων διαπαιδαγωγεί τους πολίτες να μετέχουν ενεργά στη διαχείριση θεμάτων που άμεσα τους αφορούν.

2.4.1 ΚΕΝΤΡΙΚΗ – ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Η κεντρική διοίκηση συγκεντρώνει αρμοδιότητες που επεκτείνονται σε όλο το χώρο της επικράτειας. Όταν οι δημόσιες διοικητικές υπηρεσίες έχουν αρμοδιότητα σε όλη τη χώρα, τότε είναι κεντρικές υπηρεσίες της δημόσιας διοικήσεως ή κεντρική διοίκηση.

Αντίθετα, η περιφερειακή κρατική διοίκηση περιλαμβάνει όλες αυτές τις περιφερειακές υπηρεσίες σ' ένα συγκεκριμένο εδαφικό χώρο π. χ νομός ή επαρχία ή ευρύτερη περιφέρεια.

Γίνεται λόγος στον διαχωρισμό των δύο παραπάνω εννοιών γιατί είναι από τους σημαντικότερους παράγοντες που πρέπει να μεταρρυθμιστούν για την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος και της καθημερινότητάς μας. Αναλυτικότερα θα τα συναντήσουμε παρακάτω.

2.4.2 ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Η κεντρική δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα περιλαμβάνει τα Υπουργεία και τα συγκροτήματα των υπηρεσιών τους. Επίσης περιλαμβάνει τα κεντρικά συμβούλια της δημόσιας διοικήσεως.

Η οργάνωση και η μορφή των οργανωτικών μονάδων της κεντρικής Διοικήσεως επηρεάζεται από κριτήρια πολιτικά και πολλές φορές εξωοργανωτικά. Η πολιτική σκοπιμότητα επιβάλλει τη συγκέντρωση ή τη μείωση της πολιτικής δύναμης κατά Υπουργείο, σύμφωνα με το ρόλο που θέλει να αναθέσει η κάθε κυβερνητική παράταξη. Η συγκρότηση των διοικητικών σχημάτων της κεντρικής διοίκησης μπορεί να χρησιμοποιεί σύγχρονες οργανωτικές αρχές, όμως πάσχει χρόνια από οργανωτικές αδυναμίες που εμποδίζουν την πραγμάτωση της αποστολής της.

Είναι αναγκαία η αναδιοργάνωση της κεντρικής διοικήσεως χωρίς να παραγνωρίζονται οι πολιτικές και οι κυβερνητικές σκοπιμότητες με στόχο να εξυπηρετήσουν ορισμένες αρχές. Όπως να διορθωθεί το σημερινό διοικητικό χάος, οι συγκρούσεις καθηκόντων, η αλληλοκάλυψη στόχων, η υποαπασχόληση των θέσεων με σαφή και αντικειμενική κατανομή των ρόλων των Υπουργείων και των υπηρεσιών τους, ώστε να μην υπάρχει αμφισβήτηση για τους εξυπηρετούμενους στόχους από κάθε οργανική θέση.

2.4.3 Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

Η αποκέντρωση της δράσεως της Δημόσιας Διοίκησης είναι ανάγκη της εποχής μας. Όλες οι καταστατικές διατάξεις και τα ειδικά νομοθετικά μέτρα που ελήφθησαν στην ευρωπαϊκό χώρο, αποβλέπουν στην ενδυνάμωση της περιφερειακής και τοπικής διοικήσεως γιατί εξυπηρετούν πολλούς στόχους.

Όπως, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των περιφερειών, γιατί τα όργανα της αποκέντρωσης προσεγγίζουν καλύτερα τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα των περιοχών γιατί γνωρίζουν καλύτερα τις συνθήκες και τις αιτίες. Επίσης, βοηθά στην διαπαιδαγώγηση και καλλιέργεια του πληθυσμού.

Η θέση αυτή εκφράζει την αντίληψη ότι, το όλο πολιτικό σύστημα των δημοκρατικών χωρών, πηγάζει από την ανάγκη της ενεργού συμμετοχής των κατοίκων και των εκλεγόμενων συλλογικών οργάνων της αποκέντρωσης στις πολιτικές διαδικασίες, αφού με τη συμμετοχή αυτή καλλιεργείται το δικαίωμα του «εκλέγειν και εκλέγεσθαι» όπως επίσης διατηρούνται και προάγονται οι δημοκρατικές αρχές.

Τέλος, βοηθά στην εξυγίανση και βελτίωση της αποδόσεως του οργανισμού της Δημόσιας Διοικήσεως. Αυτό συμβαίνει, γιατί η εκχώρηση τοπικών αρμοδιοτήτων στα όργανα της αποκεντρώσεως, προκαλεί αποσυμφόρηση των κεντρικών οργάνων της Δημόσιας Διοικήσεως από καθήκοντα και προβλήματα, τα οποία μπορούν να ανατεθούν σε αποκεντρωμένα όργανα. Τέλος, λειτουργικά η αποκέντρωση της διοικήσεως εξασφαλίζει την αμεσότητα του ελέγχου εκ μέρους των πολιτών, αφού τα διοικητικά όργανα που παίρνουν αποφάσεις γι' αυτούς είναι πιο κοντά σε αυτούς.

Παράλληλα η αμεσότητα του ελέγχου εξασφαλίζει τη δυνατότητα διορθώσεως και άμεσης επαναπροσαρμογής των αποφάσεων στη λήψη των προβλημάτων των περιοχών, από τα όργανα της αποκεντρώσεως με τη λήψη των αποφάσεων αυτών.

2.5 ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η χώρα μας αντιμετωπίζει σήμερα πολλά πολύπλοκα προβλήματα, που είναι αποτέλεσμα των τεχνολογικών εξελίξεων και πολιτικών μεταβολών των τελευταίων χρόνων.

Τα προβλήματα αυτά επιβάλλουν αυξημένη κρατική δραστηριότητα και η λύση τους γίνεται μέρα με την μέρα επιτακτικότερη λόγω της εισόδου της Ελλάδας στην Κοινή Αγορά.

Η αναδιοργάνωση προϋποθέτει την ύπαρξη κατάλληλων οργάνων και μακροπρόθεσμης πολιτικής για την ανάπτυξη και βελτίωση της δημόσιας διοικήσεως.

Αλλά η διοικητική αναδιοργάνωση προϋποθέτει επίσης συχνή και στενή επαφή με άλλες κρατικές υπηρεσίες με Ανώτατες Σχολές, Ινστιτούτα Ερευνών και οργανισμούς αντιπροσωπευτικούς της κοινής γνώμης. Ειδικότερα πρέπει να τονιστεί η σημασία της στενής συνεργασίας με τις Σχολές και τα Πανεπιστήμια, που εκπαιδεύουν στελέχη της Διοικήσεως.

Έμφαση, πρέπει να δοθεί στον ανθρώπινο παράγοντα και το ρόλο που καλείται να παίξει για τη διοικητική αναδιοργάνωση. Και είναι βέβαιο ότι χωρίς ικανούς υπαλλήλους, κατάλληλους, καταρτισμένους και τα καλύτερα ακόμη διοικητικά συστήματα δεν λειτουργούν αποδοτικά.

Προτεραιότητα στους στόχους όμως της διοικητικής μεταρρυθμίσεως πρέπει να δοθεί βασικά στην οργάνωση και όχι στο προσωπικό. Παραδειγματιζόμαστε από την περιφερειακή ανάπτυξη, γιατί είναι γνωστό ότι η υπερβολική συγκέντρωση της ευθύνης στις κεντρικές υπηρεσίες καθυστερούν και ζημιώνουν το έργο της διοικήσεως. Συνεπώς όσον αφορά στο οργανωτικό θέμα, η προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στις περιφερειακές υπηρεσίες και όχι στις κεντρικές, λόγω της ιδιαίτερης σημασίας που έχει η οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών για την εκπλήρωση της αποστολής του σύγχρονου κράτους, από την καθημερινή ικανοποίηση των εξατομικευμένων αναγκών των πολιτών.

Οι περισσότερες εκτελεστικές αρμοδιότητες, βρίσκονται και πρέπει να βρίσκονται στα χέρια των περιφερειακών υπηρεσιών.

Εξ' άλλου, η υποχρέωση της σύγχρονης δημόσιας διοικήσεως, να συμβάλλει με τους θεσμούς της στη δημοκρατική αγωγή των πολιτών, στην εδραίωση του δημοκρατικού πολιτεύματος από τη βάση, μπορεί να εκπληρωθεί μόνο με την κατάλληλη οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών που είναι το πιο κρίσιμο σημείο για τη θεμελίωση πραγματικής δημοκρατίας και των εγγυήσεων διατηρήσεως της.

Από τους παραπάνω λόγους γίνεται αντιληπτή η μεγάλη σημασία της διοικητικής μεταρρύθμισης, γιατί η ανικανότητα της δεν μένει χωρίς συνέπειες και χωρίς τιμωρίες. Τις συνέπειες τις επωμίζεται το κοινωνικό σύνολο, όπως αδυναμία παροχής των αναγκαίων κοινωνικών υπηρεσιών ή χαμηλή ποιότητα

όσον από αυτές προσφέρονται και βέβαια η αποτυχία κάθε κυβερνητικού μέτρου.

2.6 ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

2.6.1 Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελείται από την α και β βαθμίδα. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία των δήμων και κοινοτήτων, οι δήμοι και οι κοινότητες αποτελούν την πρώτη βαθμίδα τοπικής αυτοδιοίκησης ενώ τη δεύτερη βαθμίδα αποτελεί η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση όπως θεσπίστηκε από το νόμο 2218/94 (δεν θα γίνει αναλυτική αναφορά για την β βαθμίδα γιατί στο παρόν θέμα δεν μας αφορά).

Γενικά:

Ο θεσμός αυτός αναπτύχθηκε τόσο στην Αρχαία Ελλάδα όσο και κατά την Βυζαντινή Αυτοκρατορία, ιδιαίτερα όμως αναπτύχθηκε κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας και ενισχύθηκε από τον Καποδίστρια και το Επαναστατικό Σύνταγμα 'Ηγεμονικό'.

Έννοια:

Με τον όρο τοπική Αυτοδιοίκηση νοείται η διαχείριση τοπικών υποθέσεων από όργανα τοπικά που είναι αντιπροσωπευτικά της βούλησης των κατοίκων.

Χαρακτηριστικά της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι και η τοπική αυτονομία των μονάδων της σε σχέση με την Κεντρική Εξουσία. Κάτω από το πρίσμα αυτό μπορούμε να διακρίνουμε ότι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση περιέχονται τέσσερα (4) βασικά στοιχεία:

- I. Ο συγκεκριμένος χώρος που ασκείται
- II. Η διοικητική αυτονομία που πρέπει να απολαμβάνει (π.χ. Νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου)
- III. Η εκλογή των οργάνων της
- IV. Ο χειρισμός των τοπικών υποθέσεων.

Σύμφωνα με τον καθηγητή Μ. Στασινόπουλο η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι η διεξαγωγή των τοπικών υποθέσεων ορισμένης εδαφικής περιοχής από όργανα ελεύθερα, εκλεγμένα από τους πολίτες της περιοχής.

Εκτός τούτου όμως ως προς τον καθορισμό της έννοιας, υπάρχουν πολλές αντικρουόμενες απόψεις που δεν θα παρατεθούν για να μην υπάρξει σύγχυση και αποπροσανατολισμό από την πραγματική έννοια.

2.6.2 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η αυτοδιοίκηση, όπως έχει προαναφερθεί, διακρίνεται σε δύο (2) κύριες κατηγορίες, την **τοπική** και **καθ' ύλην** .

Τοπική :

Αφορά ανάθεση τοπικών υποθέσεων σε αυτόνομους οργανισμούς με εκλεγμένα όργανα διοίκησης συλλογικά και μονομελή¹ (Δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια – Δήμαρχοι , Πρόεδροι Κοινοτήτων).

Καθ' ύλην :

Αναφέρεται στη ανάθεση χειρισμού ορισμένων υποθέσεων σε ειδικούς οργανισμούς που έχουν τη μορφή νομικών προσώπων δημοσίου Δικαίου ανεξάρτητα από το χώρο .Π.χ το Πανεπιστήμιο, τα Τ.Ε.Ι. και Ι.Κ.Α.

Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι μια αποτελεσματική μέθοδος παροχής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών. Η αποτελεσματικότητά της οφείλεται στους εξής κυρίως λόγους:

Τα μέλη που διοικούν τις μονάδες που συγκροτούν την τοπική αυτοδιοίκηση προέρχονται από τον τοπικό πληθυσμό και έχουν πλήρη γνώση των τοπικών προβλημάτων. Συγκεκριμένα, μονομελή είναι τα όργανα που αποτελούνται από ένα μόνο πρόσωπο, ενώ συλλογικά είναι τα όργανα που απαιτείται νομική συγκρότηση για να πάρουν νομική απόφαση (2/3 των μελών του συλλογικού οργάνου, απαραίτη).

2.7 Ρόλος και ανάπτυξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η ευθύνη της τοπικής αυτοδιοίκησης στην εποχή μας εμφανίζεται περισσότερο αυξημένη σε σχέση με το παρελθόν. Αυτό, συνεπάγεται στην αναγκαιότητα ύπαρξης της τοπικής αυτοδιοίκησης στην μορφή οργάνωσης του δημόσιου τομέα με αποτέλεσμα να θεωρούμε σκόπιμο να κάνουμε μια περιληπτική ανασκόπηση των κυριότερων βασικών λόγων που θεμελιώνουν την αναγκαιότητα αυτή.

Η αποτελεσματικότητα της, οφείλεται στους παρακάτω λόγους:

Τα μέλη που διοικούν τις μονάδες που συγκροτούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση προέρχονται από τον τοπικό πληθυσμό και έχουν πλήρη γνώση των τοπικών προβλημάτων.

Η διοίκηση των μονάδων αυτών ασκεί μια πολύπλευρη δραστηριότητα και έχει τη δυνατότητα, θεωρητικά τουλάχιστον, να εξασφαλίσει μεγαλύτερο βαθμό συντονισμού. Για παράδειγμα, εφ' όσον η ίδια η διοίκηση είναι υπεύθυνη για την κατασκευή κατοικιών και δρόμων, οι ενέργειες της θα είναι περισσότερο εύκολες και συντονισμένες.

Ο δημόσιος τομέας γενικά οφείλεται από την ύπαρξη της τοπικής αυτοδιοίκησης η οποία επιφορτίζεται με ευθύνες από τις επιμέρους υπηρεσίες της κεντρικής διοίκησης.

Η τοπική αυτοδιοίκηση ενθαρρύνει τα πολιτικά δικαιώματα ή τη δημοκρατία και προωθεί την «πολιτική εκπαίδευση» με την ευρεία έννοια του όρου. Αυτό πραγματοποιείται με τη συμμετοχή ενός μεγάλου αριθμού πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Αν ληφθεί δε υπόψη ότι στις διοικήσεις των μονάδων της τοπικής αυτοδιοίκησης συμμετέχουν αρκετές χιλιάδες πολίτες που εκλέγονται με ψηφοφορία, γίνεται εύκολα αντιληπτό πόσο σημαντικός είναι ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης του «εκλέγειν και εκλέγεσθαι», όσο και στη διατήρηση και προαγωγή των δημοκρατικών θεσμών.

Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι η τοπική αυτοδιοίκηση δίνει τη δυνατότητα σε πολλά άτομα να αποκτήσουν, σε πρώτο στάδιο, μια πολιτική

εμπειρία που τα διευκολύνει στη συνέχεια να προωθηθούν στην πολιτική, σε εθνικό επίπεδο.

Τέλος, θεωρείται από μερικούς ως φραγμός ή ως άμυνα απέναντι στην ισχυρή κεντρική διοίκηση και την κατάχρηση εξουσίας, άλλωστε η τάση που επικρατεί είναι ότι η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί ένα «μέσο» επηρεασμού της κεντρικής διοίκησης.

2.8 Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Με την εσωτερική οργάνωση της τοπικής αυτοδιοίκησης, εννοούμε τον τρόπο γενικά κατά τον οποίο οι επιμέρους μονάδες διοικούνται και τη διάρθρωση τους γενικά, τόσο από πλευράς οργανογράμματος όσο και από πλευράς προσωπικού. Το πώς είναι οργανωμένες οι επιμέρους μονάδες της τοπικής αυτοδιοίκησης για την αποτελεσματική λειτουργία τους διαφέρει από μονάδα σε μονάδα. Όμως, όλες οι μονάδες ακολουθούν ένα πρότυπο οργάνωσης που καθορίζει ο νόμος.

Όπως προαναφέραμε, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία των δήμων και κοινοτήτων, οι δήμοι και οι κοινότητες αποτελούν την πρώτη βαθμίδα τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ως **δήμοι** αναγνωρίζονται:

- α.** οι πόλεις με πληθυσμό 10.000 κατοίκων,
- β.** οι πρωτεύουσες των νομών

Για του δήμους ο *Δημοτικός Κώδικας* καθορίζει τις εξής περιπτώσεις:

- α.** Οι δήμοι που έχουν πληθυσμό πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες 150.000 κατοίκους διαιρούνται σε διαμερίσματα, που αποτελούν αυτοτελείς λειτουργικές μονάδες στα πλαίσια ενός δήμου. Αφού διαθέτουν δικό τους δημοτικό κατάστημα και αναπτύσσουν δικές τους πρωτοβουλίες (άρθρα 2,3 Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα).

β. Δημοτικά τμήματα που έχουν περισσότερα από τριάντα ένα (31) μέλη μπορούν να συγκροτούν δύο (2) τμήματα με διακεκριμένες εξουσίες το κάθε τμήμα. Έτσι στους δήμους αυτούς, εκτός από την ολομέλεια του δημοτικού συμβουλίου, μπορούν να λειτουργούν παράλληλα και τα δύο (2) τμήματα, με δικό τους χωριστό προεδρείο και αρμοδιότητες που καθορίζει η ολομέλεια.

γ. Σε δήμους με πληθυσμό πάνω από δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους, ορίζονται ένας ή περισσότεροι αντιδήμαρχοι (ανάλογα με τον πληθυσμό) με αρμοδιότητες που καθορίζει ο δήμαρχος.

Ο Ελληνικός δήμος διοικείται από όργανα συλλογικά και μονομελή. Συλλογικά όργανα του δήμου είναι το δημοτικό συμβούλιο και η δημαρχιακή επιτροπή. Το δημοτικό Συμβούλιο αποτελεί το κύριο συλλογικό όργανο του δήμου και συγκροτείται από τον εξής αριθμό μελών ανάλογα με τον πληθυσμό του δήμου:

Έως 7.000 κάτοικοι 11 μέλη

Από 7.001 κάτοικοι έως 20.000 15 μέλη

Από 20.001 κάτοικοι έως 30.000 19 μέλη

Από 30.001 κάτοικοι έως 60.000 25 μέλη

Από 60.001 κάτοικοι έως 100.000 31 μέλη

Από 100.001 κάτοικοι έως 300.000 47 μέλη

Από 300.001 κάτοικοι έως 500.000 55 μέλη

Από 500.001 κάτοικοι άνω 61 μέλη

Η δημαρχιακή επιτροπή αποτελείται από το δήμαρχο ή το βοηθό δημάρχου ως πρόεδρο και από δύο (2) έως οκτώ (8) συμβούλους, ανάλογα με τον αριθμό των συμβούλων του δημοτικού συμβουλίου. Οι δήμαρχοι και τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου εκλέγονται για 4 χρόνια.

Στον παρακάτω πίνακα που ακολουθεί, παραθέτουμε στοιχεία για τη δομή και το μέγεθος των μονάδων της τοπικής αυτοδιοίκησης τη δεκαετία 1981 σε επίπεδο νομών.

**Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ΤΟΥ 1980.**

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΗΜΩΝ (ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1981)
Δήμοι με πληθ/μό μέχρι 7000 κατοίκους	137
Δήμοι με πληθ/μό από 7001-20000	46
Δήμοι με πληθ/μό από 20001-30000	26
Δήμοι με πληθ/μό από 30001-60000	37
Δήμοι με πληθ/μό από 60001-100000	10
Δήμοι με πληθ/μό από 100001-150000	5
Δήμοι με πληθ/μό από 150001-300000	1
Δήμοι με πληθ/μό από 300001-500000	1
Δήμοι με πληθ/μό 500001 και άνω	1

2.9 ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ **ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ.**

Η τοπική αυτοδιοίκηση στη χώρα μας πάσχει από ποικιλία αδυναμιών, η προέλευση των οποίων οφείλεται σε ιστορικά κυρίως αίτια. Παρακάτω, θα επιχειρήσουμε να κατατάξουμε τις αδυναμίες αυτές, ώστε να κατανοήσουμε το σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η τοπική αυτοδιοίκηση.

Έννοια:

Με τον όρο αναδιοργάνωση εννοούμε, τη μεταβολή της δομής των βασικών μονάδων της τοπικής αυτοδιοίκησης, έτσι ώστε η δομή αυτή να συμβαδίζει με τις μεταβολές του πληθυσμού, την κινητικότητα της σύγχρονης κοινωνίας, τις απαιτήσεις για την προσφορά δημόσιων τοπικών αγαθών και υπηρεσιών και γενικά τις απαιτήσεις για μια επιτυχή αντιμετώπιση των στόχων που επιδιώκονται δια μέσου της ειδικής αυτής μορφής αποκέντρωσης. Εξάλλου, με τον όρο εκσυγχρονισμός εννοούμε τις μεταβολές στην εσωτερική οργάνωση και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των αρχών της τοπικής αυτοδιοίκησης, με σκοπό να γίνει το σύστημα περισσότερο αποτελεσματικό και με περισσότερη σαφήνεια.

Διαρθρωτικές αλλαγές:

Η διάρθρωση του οργανισμού της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα, σε σχέση με την χωροταξική κατάταξη αυτών, εμφανίζει δυο αδυναμίες:

A) Μεγάλος αριθμός μονάδων που επιφέρει διασπορά των τοπικών δυνάμεων της αυτοδιοίκησης στον Ελληνικό χώρο και δεν επιτρέπει την ύπαρξη βιώσιμων μονάδων, ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Η διασπορά αυτή σημαίνει υψηλό κόστος παροχής υπηρεσιών προς τους πολίτες και αδυναμιών στην αντιμετώπιση του τομέα της εκτέλεσης μεγάλων έργων τοπικής σημασίας. Κάτι ακόμη χειρότερο, οι οργανισμοί σε σχέση με τη χωροταξική τοποθέτησή τους, δεν είναι κατανοητά ορθολογικά, αλλά σε μερικές περιοχές της Ελλάδας εμφανίζονται πολλοί οργανισμοί με πληθυσμό

κάτω των πεντακοσίων (500) κατοίκων (π.χ. Πελοπόννησος) και σε άλλες δε, οι οργανισμοί έχουν ικανοποιητικό αριθμό κατοίκων (π.χ. Μακεδονία–Θράκη).

Β) Ο υδροκεφαλισμός ορισμένων δήμων που συγκεντρώνουν μεγάλο μέρος του πληθυσμού που αφ' ενός αποδυναμώνουν τους οργανισμούς στην περιφέρεια και αφ' ετέρου δεν δημιουργούν τα γνωστά διοικητικά και κοινωνικά προβλήματα, η αντιμετώπιση τους απασχολεί πάντοτε την κεντρική διοίκηση.

Οργανικές αδυναμίες:

Τα διαφοροποιημένα συστήματα εκλογής, πολλές φορές δεν επιτρέπουν την ανάδειξη των αρίστων από τους πολίτες, αφού οι κομματικές συναλλαγές, προ και μετά τις εκλογές, καταλήγουν στην ανάδειξη των κομματικά αρεστών. Έτσι, ο τρόπος εκλογής των δημοτικών και κοινοτικών αρχόντων εκφυλίζει τις υγιείς δημοκρατικές διαδικασίες, που επιβάλλεται να διέπουν το δημοκρατικό αυτό θεσμό, με την κομματικοποίηση των εκλογών και όχι την πολιτικοποίηση.

Στις οργανικές αδυναμίες των δήμων και των κοινοτήτων ανήκει και το πρόβλημα του προσωπικού της τοπικής αυτοδιοίκησης:

Α) Στη μισθολογική και βαθμολογική υποτίμηση των υπαλλήλων της τοπικής αυτοδιοίκησης, με συνέπεια τη μη έλξη του ενδιαφέροντος για πρόσληψη των ικανών στελεχών, που στρέφονται σε άλλες επαγγελματικές κατευθύνσεις.

Β) Στην έλλειψη κατάλληλης εκπαίδευσης στελεχών τοπικής αυτοδιοίκησης, αφού σήμερα οι απαιτούμενες ειδικές γνώσεις αποκτούνται με την εμπειρία και μόνο, τη δε επιμόρφωση των υπαλλήλων αυτών έχουν αναλάβει οι έχοντες και αυτοί ελλιπής εξειδικευμένες γνώσεις υπάλληλοι των νομαρχιών.

Λειτουργικές αδυναμίες:

Η λειτουργικότητα των δήμων και κοινοτήτων στην Ελλάδα, εμφανίζεται υποτονική.

Οι αδυναμίες αυτές αφορούν:

A) Στην εσωτερική διάρθρωση προσαρμοσμένη στα παλαιά απαρχαιωμένα πρότυπα, τα οποία, κατά πάγιο τρόπο, εμφανίζονται στους εγκρινόμενους από κεντρική ή περιφερειακή διοίκηση οργανισμούς υπηρεσίας, με επακόλουθο τη δυσκαμψία και την έλλειψη προσαρμογής τους στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Καμία προσπάθεια δεν έχει γίνει για την εκπόνηση ενός σύγχρονου σχεδίου οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας, προσαρμοσμένου στο μέγεθος κάθε οργανισμού.

B) Στην έλλειψη της οργάνωσης του τομέα των πληροφοριών που παρέχονται:

Προς τους πολίτες, προς οργανισμούς ιδιωτικούς και μη, ενδιαφερομένους για επενδύσεις κλπ στην περιοχή του δήμου ή της κοινότητας.

Προς τα υπουργεία και τις νομαρχίες που αθρόος ζητούν πάσης φύσεως στατιστικές και πληροφορίες από τους οργανισμούς και πάνω στις οποίες συνηθέστατα στηρίζονται πολλές εκτιμήσεις και προγράμματα που εκπονούνται με βάση αυτές.

Γ) Στη μη ανάθεση στους οργανισμούς της άσκησης ουσιαστικών αρμοδιοτήτων με τον περιορισμό της αρμοδιότητας των «καθ' ύλην» αρμοδίων υπηρεσιών των διαφόρων υπουργείων στην περιφέρεια.

Οι οικονομικές αδυναμίες:

Οικονομικώς οι δήμοι και οι κοινότητες στην Ελλάδα εμφανίζουν χρόνια καχεξία και μόλις μπορούν να αντιμετωπίζουν στοιχειώδεις ανάγκες συντήρησης των δημοτικών και κοινοτικών υπηρεσιών, αναμένοντας στην ετήσια επιχορήγηση του κράτους, η κατανομή της οποίας ως γνωστό δεν είναι ανάλογη των αναγκών τους.

Η οικονομική αδυναμία βασικά οφείλεται σ' έναν κύριο λόγο :

A) Το μικρό μέγεθος και η χωροταξική τοποθέτηση πολλών μικρών μονάδων, δεν αφήνει περιθώρια βιωσιμότητας, αφού οι τοπικοί πόροι είναι εντελώς περιορισμένοι, τα δε υπαγόμενα στην κυριότητα των μικρών αυτών κοινοτήτων ακίνητα, δεν προσφέρονται για εκμετάλλευση.

Αντιμετώπιση Αδυναμιών:

Η αντιμετώπιση των παραπάνω αδυναμιών όπως εκτέθηκαν, κρίνεται επιβεβλημένη και απαιτεί τη λήψη βασικών θεσμικών μέτρων που θα εξυγιάνουν τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και θα τους προσαρμόσουν λειτουργικά και οργανικά στις νέες απαιτήσεις που προβάλλονται.

Εξ' άλλου, είναι φανερό η ωφέλεια που θα προκύψει από τη βελτίωση της οργανωτικής δομής της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τα απαιτούμενα θεσμικά μέτρα θα πρέπει να ενταχθούν σε ένα γενικότερο σχέδιο εξυγίανσης της δημόσιας διοίκησης, η αναδιοργάνωση επί ορθών βάσεων της οποίας κρίνεται επιτακτική.

Γενική είναι εξάλλου η άποψη ότι από την υπολειτουργία και ανορθολογική οργάνωση της τοπικής αυτοδιοίκησης, το δημιουργούμενο κοινωνικό κόστος είναι ανυπολόγιστο, για την εθνική οικονομία γενικότερα.

Το κόστος δε αφορά κατασπατάληση σε ιλιγγιώδεις αριθμούς ωρών εργασίας των απαλλασσόμενων με τους δήμους και τις κοινότητες και των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α. υπαλλήλων, δημιουργία μεγάλων δαπανών λειτουργίας των οργανισμών και εκτελέσεως των έργων. Υποθετικά οι ωφέλειες που θα προκύψουν για την εθνική ανάπτυξη γενικότερα, από την αναδιάρθρωση και την αναδιοργάνωση της τοπικής αυτοδιοικήσεως, είναι ανυπολόγιστες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΗΜΩΝ

(Φ.Ε.Κ.)

3.1 ΣΥΣΤΑΣΗ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

3.1.1 ΟΡΙΣΜΟΣ

Δήμοι είναι όσοι έχουν συσταθεί με νόμο, όσοι παρέρχονται από ένωση Δήμων ή Δήμων και Κοινοτήτων ή Κοινοτήτων (σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3) και όσες κοινότητες έχουν πληθυσμό άνω των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) κατοίκων κατά την τελευταία απογραφή.

3.1.2 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Στις εκλογές των δημάρχων – των Δημοτικών Συμβούλων θεωρείται επιτυχών ο συνδυασμός αυτός που πλειοψήφησε με ποσοστό σαράντα δύο τοις εκατό(42%) του συνόλου των έγκυρων ψηφοδελτίων και επιλαχόντες, όσοι συνδυασμοί έλαβαν έστω και μία έδρα (σύμφωνα με όσα ορίζονται από τα άρθρα 51, 57, 59). Δήμαρχος εκλέγεται ο επικεφαλής του επιλαχόντος συνδυασμού. Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου του τοπικού διαμερίσματος είναι ο υποψήφιος σύμβουλος του πλειοψηφίσαντος στο τοπικό διαμέρισμα συνδυασμού, (σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 128).

Από το σύνολο των εδρών των δημοτικών ή κοινοτικών συμβούλων τα τρία πέμπτα (3/5) ανήκουν στον επιτυχόντα συνδυασμό και τα δύο πέμπτα (2/5) στους επιλαχόντες, ανάλογα με τον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβε ο καθένας από αυτούς (σύμφωνα με όσα ορίζονται από την παράγραφο 4).

Αν ο πρώτος συνδυασμός, σε όλους γενικά τους Δήμους, ανεξάρτητα από τον πληθυσμό τους, συγκεντρώνει ποσοστό έγκυρων ψηφοδελτίων πάνω από εξήντα τοις εκατό (60%), τότε η κατανομή όλων των εδρών γίνεται αναλογικά μεταξύ όλων των συνδυασμών που συμμετέχουν στις εκλογές.

Οι έδρες που αναλογούν στα τρία πέμπτα (3/5) ανήκουν στον επιτυχόντα συνδυασμό και στα δύο πέμπτα (2/5) των δημοτικών συμβούλων, έχουν αντίστοιχα ως εξής:

Στα 13 μέλη συμβούλια 8 και 5

Στα 17 μέλη συμβούλια 10 και 7

Στα 21 μέλη συμβούλια 13 και 8
Στα 27 μέλη συμβούλια 16 και 11
Στα 33 μέλη συμβούλια 20 και 13
Στα 37 μέλη συμβούλια 22 και 15
Στα 41 μέλη συμβούλια 25 και 16
Στα 45 μέλη συμβούλια 27 και 18 .

Οι έδρες των κοινοτικών συμβούλων έχουν αντίστοιχα ως εξής:

Στα 9 μέλη συμβούλια 5 και 4
Στα 11 μέλη συμβούλια 7 και 4

Εάν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι διάφοροι επιλαχόντες συνδυασμοί είναι λιγότερες από τις προς διάθεση, οι έδρες που απομένουν, διανέμονται ανά μία μεταξύ των επιλαχόντων συνδυασμών που έχουν καταλάβει τουλάχιστον μία (1) έδρα, κατά σειρά ανάλογα με τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπα που έχουν. Αν οι συνδυασμοί αυτοί έχουν ίσο αριθμό αχρησιμοποίητων υπολοίπων, γίνεται κλήρωση.

Εάν και μετά την διανομή των εδρών, παραμένουν αδιάθετες έδρες, αυτές κατανέμονται ανά μία κατά σειρά, ανάλογα με το συνολικό αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβε κάθε επιλαχών συνδυασμός. Αν έχει μείνει προς διάθεση μία μόνο έδρα, την έδρα αυτή καταλαμβάνει ο επιλαχών συνδυασμός που έχει καταλάβει τουλάχιστον μία έδρα και παρουσιάζει το μεγαλύτερο αχρησιμοποίητο υπόλοιπο. Αν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι συνδυασμοί με το εκλογικό μέτρο είναι περισσότερες από τις προ διάθεση έδρες, η πλεονάζουσα έδρα δεν δίδεται στο συνδυασμό που έχει το μικρότερο σχετικώς υπόλοιπο έγκυρων ψηφοδελτίων.

Το *όνομα* και η *έδρα* του δήμου ορίζεται με το νόμο ή με το προεδρικό διάταγμα αναγνώρισης του. Έδρα είναι ο οικισμός στον οποίο εγκαθίσταται οι κεντρικές υπηρεσίες του Δήμου ή της κοινότητας.

Έδρα είναι ο οικισμός στον οποίο εγκαθίσταται οι κεντρικές υπηρεσίες του Δήμου ή της κοινότητας.

3.1.3 ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΩΝ

- I. Οι δημοτικές και κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας , με στόχο την προστασία, την ανάπτυξη και τη συνεχή βελτίωση των συμφερόντων και της ποιότητας ζωής της τοπικής κοινωνίας.

Οι αρμοδιότητες των δήμων αφορούν, κυρίως, τους τομείς

Ανάπτυξης στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Η μελέτη, κατασκευή, συντήρηση, εκμετάλλευση και διαχείριση των δικτύων φυσικού αερίου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού της περιοχής τους.

Η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας για την ανάπτυξη της περιοχής τους.

Ο σχεδιασμός, η κατασκευή συντήρηση και η διαχείριση υποδομών για την στήριξη της τοπικής οικονομίας, όπως έργων οδοποιίας, συστημάτων άρδευσης, αντιπλημμυρικών και εγγειοβελτικών έργων.

Η εκπόνηση, η υλοποίηση και η συμμετοχή σε προγράμματα για την τουριστική ανάπτυξη των περιοχών τους και την προώθηση εναλλακτικών μορφών τουρισμού, καθώς και η δημιουργία θέρετρων και άλλων εγκαταστάσεων αναψυχής και διακοπών.

Περιβάλλοντος, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Η προστασία και διαχείριση των υδάτινων πόρων, η προστασία του εδάφους και των εσωτερικών υδάτων από την αλιεία (λιμνοθάλασσες, λίμνες, ιχθυοτροφεία, ποταμοί) και η καταπολέμηση της ρύπανσης στην περιφέρειά τους.

Η καθαριότητα όλων των κοινόχρηστων χώρων της εδαφικής τους περιφέρειας, η αποκομιδή και η διαχείριση των αποβλήτων, καθώς και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση συστημάτων αποχέτευσης και

βιολογικού καθαρισμού και η λήψη προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων για την προστασία των

κοινόχρηστων χώρων και ιδιαίτερα των χώρων διάθεσης απορριμμάτων από την εκδήλωση πυρκαγιάς, σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία.

Η λήψη μέτρων για την αποκατάσταση και ανάπλαση των περιοχών της περιφέρειας τους, κυρίως σε περιοχές που αναπτύσσεται εκμετάλλευση ορυκτού πλούτου και εγκαθίστανται μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων.

Η συμμετοχή τους σε θέματα πολεοδομίας, χωροταξίας και χρήσεων γης, όπως αυτή προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

Ποιότητα Ζωής και Εύρυθμης Λειτουργίας των Πόλεων και των Οικισμών,
στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Η εξασφάλιση και διαρκής βελτίωση των τεχνικών και κοινωνικών υποδομών στις πόλεις και τα χωριά, όπως η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, η δημιουργία χώρων πρασίνου, χώρων αναψυχής, πλατειών και λοιπών υπαίθριων κοινόχρηστων χώρων.

Η ρύθμιση της κυκλοφορίας, ο καθορισμός πεζοδρόμων, μονοδρομήσεων και κατευθύνσεων της κυκλοφορίας και η λήψη μέτρων για την αποφυγή δυσμενών επιδράσεων στην ασφάλεια της κυκλοφορίας, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Ο προσδιορισμός των όρων και των ωρών λειτουργίας μουσικής στα καταστήματα, τα οποία λειτουργούν στην πόλη, στο πλαίσιο των υγειονομικών και κανονιστικών διατάξεων της διοίκησης.

Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας, όπως ο υγειονομικός έλεγχος των δημοτικών και κοινοτικών δεξαμενών νερού, ο έλεγχος της ηχορύπανσης, της κοινής ησυχίας και της εκπομπής ρύπων και θορύβων κ.τ.λ.

Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία της ζωής και της περιουσίας των κατοίκων, όπως ο έλεγχος σήμανσης των εργασιών που εκτελούνται στις οδούς, η λήψη μέτρων και ο έλεγχος για την προστασία από επικίνδυνες οικοδομές, από έλλειψη μέτρων ασφάλειας και υγιεινής σε εργασίες που εκτελούνται κ. α.

Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την απρόσκοπτη πρόσβαση στους κοινόχρηστους χώρους.

Απασχόλησης, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Η υλοποίηση ή συμμετοχή σε ολοκληρωμένα τοπικά προγράμματα δράσης και πρωτοβουλίες για την εφαρμογή και ανάπτυξη πολιτικών προώθησης της απασχόλησης και κοινωνικής ενσωμάτωσης διάφορων κατηγοριών ανέργων, στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών.

Προώθηση και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και υπηρεσιών επαγγελματικής κατάρτισης, με την ίδρυση και λειτουργία Κέντρων Επαγγελματικού

Προσανατολισμού και Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης, προσαρμοσμένα στις τοπικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες.

Συμβολή στην απορρόφηση του εργατικού δυναμικού της περιοχής τους με την ανάπτυξη συμβουλευτικών δράσεων που παρέχονται δωρεάν προς τους ανέργους με στόχο κυρίως την προώθηση ίσων ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά εργασίας, με την δημιουργία Δημοτικών και κοινοτικών Γραφείων Ενημέρωσης για την απασχόληση.

Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Η εφαρμογή ή συμμετοχή σε δράσεις που αποσκοπούν στην υποστήριξη και κοινωνική φροντίδα της βρεφικής και παιδικής ηλικίας και της τρίτης ηλικίας, με την ίδρυση και την λειτουργία νομικών προσώπων και ιδρυμάτων.

Η μέριμνα για την στήριξη αστέγων και οικονομικά αδύνατων δημοτών, με την παραχώρηση δημοτικών και κοινοτικών οικοπέδων σε αυτούς ή με την παροχή χρηματικών βοηθημάτων.

Σχεδιασμός και εφαρμογή προγραμμάτων ή συμμετοχή σε προγράμματα και δράσεις για την ένταξη αθίγγανων, παλιννοστούντων ομοιογενών, μεταναστών και προσφύγων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της τοπικής κοινωνίας.

Παιδείας, πολιτισμού και αθλητισμού, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Η κατασκευή, διαχείριση και βελτίωση και βελτίωση των υλικοτεχνικών υποδομών του εθνικού συστήματος της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Παιδείας και ιδιαίτερα η συντήρηση. Η καθαριότητα και η φύλαξη των σχολικών κτιρίων.

Η ίδρυση και λειτουργία βιβλιοθηκών

Η ίδρυση και λειτουργία κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών.

Η ίδρυση και η λειτουργία πάρκων κυκλοφοριακής αγωγής.

Η επισκευή, συντήρηση και αξιοποίηση παραδοσιακών και ιστορικών σχολικών κτιρίων και κτιρίων που παραχωρούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

Η ανάπτυξη του πολιτιστικού τουρισμού.

Η προώθηση και εφαρμογή προγραμμάτων ενίσχυσης μαζικού αθλητισμού και διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων.

Πολιτικής Προστασίας, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

Ο συντονισμός και η επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών που συμβαίνουν στα διοικητικά τους όρια.

Η διατύπωση εισήγησης για τον σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιοχής τους, στο πλαίσιο του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού και η εφαρμογή των προγραμμάτων, μέτρων και δράσεων που αφορούν την περιοχή τους στο πλαίσιο του εθνικού και περιφερειακού σχεδιασμού.

Η διάθεση και ο συντονισμός δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών της περιφέρειάς τους.

- II. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες ασκούν, σε τοπικό επίπεδο, κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες, οποίες τους έχουν ανατεθεί για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία.

Οι αρμοδιότητες αυτές είναι, ειδικότερα, οι ακόλουθες:

1. Η τήρηση του δημοτολογίου και του μητρώου αρρένων, η έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών που απορρέουν από την κείμενη νομοθεσία για τη δημιουργία και τήρηση του εθνικού δημοτολογίου.
2. Η τήρηση των ληξιαρχικών βιβλίων, στα οποία καταχωρούνται τα ληξιαρχικά γεγονότα που συμβαίνουν στην περιφέρειά τους και η έκδοση αποσπασμάτων των ληξιαρχικών πράξεων.
3. Η τήρηση αρχείων επίσημων εγγράφων και η έκδοση αντιγράφων.
4. Η τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ισχύουσα εκλογική νομοθεσία.
5. Η χορήγηση άδειας πολιτικού γάμου και η τέλεση των γάμων αυτών.
6. Η χορήγηση βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας.
7. Ο έλεγχος τήρησης των διατάξεων που αφορούν το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό και τις οικοδομές που χαρακτηρίζονται επικίνδυνες.
8. Η χορήγηση, ανάκληση και εγκατάστασης των καταστημάτων και επιχειρήσεων, οι όροι λειτουργίας και εγκατάστασης των οποίων καθορίζονται από την κείμενη νομοθεσία και τους αντίστοιχους υγειονομικούς κανονισμούς.
9. Η τήρηση των διατάξεων που αφορούν το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων.
10. Η χορήγηση και ανάκληση αδειών για την άσκηση υπαίθριου στάσιμου εμπορίου, καθώς και ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν το υπαίθριο εμπόριο και τις λαϊκές αγορές.
11. Η αφαίρεση της άδειας από τις οικοδομές για μη εξόφληση ασφαλιστικών εισφορών στο Ι. Κ. Α.
12. Ο έλεγχος τήρησης της τουριστικής νομοθεσίας από τις επιχειρήσεις τουριστικού ενδιαφέροντος.
13. Η χορήγηση αδειών διενέργειας διαφήμισης, τοποθέτησης πλαισίων υπαίθριας διαφήμισης, τοποθέτησης επιγραφών προσδιορισμού επαγγελματικής δραστηριότητας σε φυσικά και νομικά

πρόσωπα και ο έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων περί υπαίθριας διαφήμισης των προδιαγραφών των διαφημιστικών πλαισίων και επιγραφών.

3.2 ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΗΜΩΝ

3.2 1. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ο δήμαρχος προασπίζει τα τοπικά συμφέροντα και ασκεί τα καθήκοντά του με γνώμονα τη διασφάλιση της ενότητας της τοπικής κοινωνίας.

Ειδικότερα, ο δήμαρχος:

- α) Εκπροσωπεί το Δήμο στα δικαστήρια και σε κάθε δημόσια αρχή,
- β) Εκτελεί τις αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου και της δημορχιακής επιτροπής, γ) Είναι προϊστάμενος των υπηρεσιών του Δήμου και τις διευθύνει,
- δ) Είναι προϊστάμενος όλου του προσωπικού του Δήμου και εκδίδει τις πράξεις που προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις για το διορισμό, τις κάθε είδους μεταβολές και την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου,
- ε) Συνυπογράφει τους βεβαιωτικούς καταλόγους και τα χρηματικά εντάλματα πληρωμής των δαπανών, οι οποίες έχουν εκκαθαριστεί από την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου,
- στ) Υπογράφει τις συμβάσεις που συνάπτει ο Δήμος,
- ζ) Εκδίδει πιστοποιητικά προσωπικής και οικογενειακής κατάστασης των δημοτών,
- η) Εκδίδει τη βεβαίωση μόνιμης κατοικίας και τέλος
- θ) απαντά εγγράφως ή προφορικά, στα ερωτήματα που του υποβάλλουν τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου μέσα σε ένα (1) μήνα.

Ακόμα όταν δημιουργείται άμεσος και προφανής κίνδυνος ή απειλείται ζημία των δημοτικών συμφερόντων από την αναβολή, ο δήμαρχος μπορεί να λάβει μέτρα για θέματα που ανήκουν στην αρμοδιότητα της δημορχιακής επιτροπής. Στην περίπτωση αυτή οφείλει να υποβάλει προς έγκριση τη σχετική απόφασή του κατά την πρώτη συνεδρίαση της δημορχιακής επιτροπής.

Σε περίπτωση όμως που το δημοτικό συμβούλιο διαπιστώσει ότι τα συμφέροντα του δημάρχου συγκρούονται με τα συμφέροντα του Δήμου, τα καθήκοντα του δημάρχου ασκεί αντιδήμαρχος ή σύμβουλος του επιτυχόντος συνδυασμού που ορίζεται από το δημοτικό συμβούλιο

Τέλος, ο δήμαρχος δεν ευθύνεται αστικά, ποινικά, και πειθαρχικά για την εκτέλεση και μόνο των αποφάσεων του δημοτικού συμβουλίου και της δημαρχιακής επιτροπής, εφόσον αυτές δεν έχουν ακυρωθεί, ανακληθεί ή ανασταλεί και δεν θεωρείται υπόλογος και σε βάρος του επιτρέπεται καταλογισμός μόνο για δόλο ή βαριά αμέλεια (οι ρυθμίσεις αυτές ισχύουν και για τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου, στα οποία έχουν ανατεθεί η άσκηση αρμοδιοτήτων του δημάρχου).

3.2.2 ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΙ

Στους Δήμους, τον δήμαρχο επικουρούν αντιδήμαρχοι.

Οι αντιδήμαρχοι ορίζονται ως εξής:

Σε Δήμους που έχουν πληθυσμό μέχρι δύο χιλιάδες (2.000) κατοίκους ορίζεται ένας αντιδήμαρχος, ενώ στους Δήμους με πληθυσμό πάνω από δύο χιλιάδες έναν (2.001) και έως δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους ορίζονται έως δύο (2) αντιδήμαρχοι.

Σε Δήμους που έχουν πληθυσμό πάνω από δέκα χιλιάδες έναν (10.001) και έως είκοσι χιλιάδες (20.000) κατοίκους και σε δήμους που είναι πρωτεύουσες νομών και έχουν πληθυσμό μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους ορίζονται έως τρεις (3) αντιδήμαρχοι.

Σε Δήμους που έχουν πληθυσμό από είκοσι χιλιάδες έναν (20.001) και έως σαράντα χιλιάδες (40.000) κατοίκους ορίζονται έως (4) αντιδήμαρχοι.

Σε δήμους που έχουν πληθυσμό από σαράντα χιλιάδες έναν (40.001) και έως και εκατό χιλιάδες (100.000) κατοίκους ορίζονται έως και (5) αντιδήμαρχοι.

Στους μεγαλύτερους δήμους ο αριθμός των αντιδημάρχων είναι ίσος με τον αριθμό των διαμερισμάτων και μπορεί να αυξηθεί κατά τρεις (3) με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου.

Στους Δήμους που έχουν δέκα και πλέον τοπικά διαμερίσματα μπορεί να ορίζεται ένας (1) επιπλέον αντιδήμαρχος πέραν εκείνων που προβλέπονται στα προηγούμενα εδάφια.

Επίσης, αντιδήμαρχοι είναι οι σύμβουλοι της πλειοψηφίας που ορίζει με απόφασή του ο δήμαρχος και η θητεία τους δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός έτους (1). Κατά τη διάρκεια της θητείας τους δεν μπορούν να εκλεγούν μέλη του προεδρείου του δημοτικού συμβουλίου. Και ο δήμαρχος μπορεί με αιτιολογημένη απόφασή του να αντικαθιστά, οποτεδήποτε, τον αντιδήμαρχο.

Τέλος, ο δήμαρχος, με απόφασή του που δημοσιεύεται σε μία τουλάχιστον ημερήσια εφημερίδα και, αν δεν υπάρχει ημερήσια, σε μία εβδομαδιαία της πρωτεύουσας του νομού, μπορεί να μεταβιβάζει συγκεκριμένες αρμοδιότητές του σε αντιδημάρχους.

3.2.3 ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το δημοτικού συμβούλιο αποφασίζει για όλα θέματα που αφορούν το Δήμο, εκτός από εκείνα που ανήκουν στην αρμοδιότητα του δημάρχου ή της δημαρχιακής επιτροπής.

Το δημοτικό συμβούλιο εκφράζει τις θέσεις του σε θέματα τοπικού ενδιαφέροντος και γνωμοδοτεί οπότε δημόσιες αρχές ή αρμόδια όργανα ζητούν τη γνώμη τους.

Καθορίζει τους φόρους, τα τέλη, τα δικαιώματα και τις εισφορές.

Το δημοτικό συμβούλιο έχει αποφασιστικές η γνωμοδοτικές αρμοδιότητες σε θέματα ρυθμιστικών σχεδίων και προγραμμάτων προστασίας περιβάλλοντος, προγραμματισμού εφαρμογής ρυθμιστικών σχεδίων, οικιστικής οργάνωσης ανοικτών πόλεων, εφαρμογής Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου (Γ.Π.Σ.), πολεοδομικών μελετών, ανάπτυξης περιοχών, πολεοδομικών επεμβάσεων, χρηματοδότησης προγραμμάτων ανάπτυξης, ανασυγκρότησης υποβαθμισμένων περιοχών, πολεοδομικής αναμόρφωσης προβληματικών περιοχών, αποζημίωσης ρυμοτομούμενων, πολεοδομικών ρυθμίσεων, εισφοράς σε γη ή σε χρήμα, περιοχών ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.ΠΟ), έγκρισης πολεοδομικών μελετών και καθορισμού χρήσεως γης, χωροθέτησης κοιμητηρίων, κατά τις

προβλέψεις του ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α'), όπως κάθε φορά ισχύει, και κέντρων αποτέφρωσης νεκρών.

Καταρτίζει με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του τον κανονισμό λειτουργίας του, με βάση τον πρότυπο κανονισμό της παραγράφου 8 του άρθρου 95.

Έναν (1) μήνα πριν από τη διενέργεια των εκλογών και μέχρι την εγκατάσταση των νέων δημοτικών αρχών, το δημοτικό συμβούλιο αποφασίζει μόνο για θέματα που αναφέρονται σε έκτακτες περιπτώσεις εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης.

3.2.4 ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ.

Οι δημοτικοί σύμβουλοι έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και της ψήφου κατά συνείδηση.

Τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου διακρίνονται σε δημοτικές παρατάξεις, ανάλογα με το συνδυασμό με τον οποίο έχουν εκλεγεί, εφόσον ο τελευταίος έχει εκλέξει τουλάχιστον έναν δημοτικό σύμβουλο.

Επικεφαλής της δημοτικής παράταξης είναι ο σύμβουλος που ήταν υποψήφιος δήμαρχος και, στην περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή αδυναμίας του, ο σύμβουλος που εκλέγεται από την πλειοψηφία των δημοτικών συμβούλων που ανήκουν στην παράταξη.

Μέλος του δημοτικού συμβουλίου μπορεί με γραπτή δήλωσή του προς τον Πρόεδρο να ανεξαρτητοποιηθεί από τη δημοτική παράταξη, με την οποία έχει εκλεγεί.

Εάν η δημοτική παράταξη έχει τουλάχιστον τρία μέλη, με αιτιολογημένη απόφαση και με πλειοψηφία των δυο τρίτων (2/3) αυτών, είναι δυνατών να διαγραφεί σύμβουλος, ο οποίος είναι μέλος της.

3.2.5 ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Το δημοτικό συμβούλιο συνεδριάζει ύστερα από πρόσκληση του προέδρου τουλάχιστον μια φορά το μήνα.

Ο πρόεδρος καλεί επίσης το συμβούλιο σε συνεδρίαση με γραπτή πρόσκληση, στην οποία αναφέρονται τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, όποτε

το ζητήσει ο δήμαρχος ή η δημορχιακή επιτροπή ή το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του συνολικού αριθμού των μελών του συμβουλίου ή το σύνολο των συμβούλων της μειοψηφίας.

Στις δυο τελευταίες περιπτώσεις απαιτείται γραπτή αίτηση, στην οποία αναφέρονται τα θέματα που θα συζητηθούν. Στις ίδιες περιπτώσεις δεν μπορεί να επανυποβληθεί αίτημα για το ίδιο θέμα, πριν παρέλθει δίμηνο, αφότου εκδόθηκε απορριπτική απόφαση του συμβουλίου, εκτός εάν γίνεται επίκληση νεοτέρων στοιχείων.

Αν κατά τον υπολογισμό του ενός τρίτου (1/3) προκύπτει δεκαδικός αριθμός τότε ο αριθμός αυτός στρογγυλοποιείται στην αμέσως μεγαλύτερη μονάδα εφόσον πρόκειται για υποδιαίρεση μεγαλύτερη τη ημίσεως.

Αν το συμβούλιο δεν συνεδριάσει το αργότερο έξι (6) ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης, συνέρχεται ύστερα από πρόσκληση εκείνων που υπέβαλαν την αίτηση και αποφασίζει για τα θέματα, για τα οποία είχε ζητηθεί η σύγκλησή του. Αν ο πρόεδρος παραλείψει αδικαιολόγητα δυο συνεχείς φορές να καλέσει το συμβούλιο, μπορεί με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας να τεθεί σε αργία και σε περίπτωση υποτροπής κηρύσσεται έκπτωτος, από το προεδρικό αξίωμα, με απόφαση του ίδιου οργάνου.

Η πρόσκληση δημοσιεύεται στο δημοτικό κατάστημα. Επιπλέον είναι δυνατόν να δημοσιεύεται και στην υπάρχουσα ιστοσελίδα του Δήμου. Η πρόσκληση επιδίδεται ή γνωστοποιείται στους συμβούλους τρεις (3) τουλάχιστον πλήρης ημέρες πριν από την ημέρα που ορίζεται για τη συνεδρίαση. Δημοτικός σύμβουλος, που δεν κατοικεί στη διοικητική περιφέρεια του Δήμου, οφείλει αμέσως μετά την εγκατάσταση των αρχών του Δήμου να δηλώσει στον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου τη διεύθυνση κατοικίας του και να ορίσει με την ίδια δήλωση αντίκλητο στην έδρα του Δήμου, στον οποίο επιδίδονται οι προσκλήσεις για τις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου, καθώς και να ορίσει με την ίδια δήλωση οποιοδήποτε, κατά την επιλογή του, πρόσφορο μέσο για τη γνωστοποίηση των ανωτέρω προσκλήσεων. Αν δεν ορίζεται αντίκλητος ή πρόσφορο μέσο για τη γνωστοποίηση, αρκεί η δημοσίευση της πρόσκλησης στο δημοτικό κατάστημα και στην ιστοσελίδα του Δήμου.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, η πρόσκληση αυτή μπορεί να επιδοθεί ή να γνωστοποιηθεί την ημέρα της συνεδρίασης. Στην πρόσκληση πρέπει να

αναφέρεται ο λόγος για τον οποίο η συνεδρίαση έχει κατεπείγοντα χαρακτήρα. Πριν από τη συζήτηση το συμβούλιο αποφαινεται για το κατεπείγον των θεμάτων.

Στις συνεδριάσεις του συμβουλίου προσκαλείται ο δήμαρχος, αλλιώς η συνεδρίαση είναι άκυρη. Ο δήμαρχος μετέχει στις συζητήσεις του συμβουλίου χωρίς ψήφο. Έχει το δικαίωμα να εκφράσει τις απόψεις του κατά προτεραιότητα. Όταν ο δήμαρχος απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνεται νομίμως. Στην περίπτωση όμως αυτή ο αναπληρωτής δεν στερείται του δικαιώματος της ψήφου κατά τη λήψη αποφάσεων από το συμβούλιο.

Ο πρόεδρος καταρτίζει την ημερησία διάταξη. Στην ημερησία διάταξη αναγράφονται υποχρεωτικά και όλα τα θέματα που προτείνει ο δήμαρχος. Το δημοτικό συμβούλιο έχει δικαίωμα να αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των μελών του ότι ένα θέμα το οποίο δεν είναι γραμμένο στην ημερήσια διάταξη είναι κατεπείγον, να το συζητήσει και να πάρει απόφαση γι' αυτό με την ίδια πλειοψηφία, πριν από την έναρξη της συζήτησης των θεμάτων της ημερησίας διάταξης.

Στις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου προσκαλείται ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου, όταν στην ημερήσια διάταξη περιλαμβάνονται θέματα, που αφορούν το αντίστοιχο τοπικό διαμέρισμα. Ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου μετέχει στις συνεδριάσεις, με δικαίωμα ψήφου.

Σε περίπτωση μη πρόσκλησης η σχετική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου είναι άκυρη.

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, μετά από πρόταση της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας, μπορεί να εκδίδεται πρότυπος κανονισμός λειτουργίας του δημοτικού συμβουλίου, ο οποίος δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3.2.6 ΤΟΠΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ, ΑΠΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Οι συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου είναι δημόσιες και γίνονται στο δημοτικό κατάστημα με την προεδρία του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου. Το δημοτικό συμβούλιο με πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων (4/5) των μελών του και με αιτιολογημένη απόφαση, η οποία απαγγέλλεται σε

δημόσια συνεδρίαση, μπορεί να συνεδριάζει κεκλιμένων των θυρών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το δημοτικό συμβούλιο μπορεί με την πλειοψηφία του συνόλου των μελών του να αποφασίζει να συνεδριάζει μόνιμα ή κατά περίπτωση σε άλλο κατάλληλο οίκημα της έδρας, αν κρίνει ότι το δημοτικό κατάστημα είναι ακατάλληλο ή δεν επαρκεί για τη συγκεκριμένη περίπτωση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το δημοτικό συμβούλιο μπορεί να συνεδριάζει και σε τοπικά διαμερίσματα εκτός της έδρας του, εφόσον τούτο αποφασισθεί από τα δυο τρίτα (2/3) του συνόλου των μελών του.

Το συμβούλιο έχει απαρτία όταν είναι παρόν το ήμισυ πλέον ενός αριθμού των μελών του.

Αν μετά από δυο συνεχείς προσκλήσεις το συμβούλιο δεν έχει απαρτία, συνεδριάζει ύστερα από τρίτη πρόσκληση και λαμβάνει αποφάσεις μόνο για θέματα που έχουν εγγραφεί στην αρχική ημερήσια διάταξη, εφόσον τα μέλη που είναι παρόντα αποτελούν το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του συνολικού αριθμού των μελών του. Στην τρίτη πρόσκληση γίνεται ειδική αναφορά των ανωτέρω.

Το συμβούλιο λαμβάνει τις αποφάσεις του με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, αν δεν υπάρχει άλλη διάταξη που ορίζει διαφορετικά.

Σε περίπτωση ισοψηφίας προκύπτει δεκαδικός αριθμός άνω του ημίσεως της μονάδας, τότε αυτός στρογγυλοποιείται στην αμέσως μεγαλύτερη μονάδα.

Αν κάποιο μέλος του συμβουλίου αρνηθεί ψήφο ή δώσει λευκή ψήφο, λογίζεται ως παρόν κατά τη συνεδρίαση και τόσο η άρνηση όσο και η λευκή ψήφος λογίζονται ως αρνητικές ψήφοι.

Τα μέλη του συμβουλίου που ήταν παρόντα κατά την έναρξη της συνεδρίασης και με την παρουσία τους υπήρξε απαρτία και αν ακόμα αποχωρήσουν, μεταγενέστερα, θεωρούνται παρόντα μέχρι το τέλος της συνεδρίασης, ως προς την ύπαρξη απαρτίας. Η απαρτία αυτή θεωρείται ότι συντρέχει για όλα τα θέματα που περιλαμβάνονται στην ημερησία διάταξη της συνεδρίασης. Στην περίπτωση αυτή για τη λήψη απόφασης για κάθε συγκεκριμένο θέμα η απαιτούμενη πλειοψηφία δεν υπολογίζεται επί των πραγματικά παρόντων μελών κατά τη ψηφοφορία, αλλά βάσει του αριθμού των μελών που απαιτούνται για την απαρτία.

3.2.7 ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Εφόσον εφαρμόζεται το σύστημα της τήρησης πρακτικών με τη χρήση μαγνητοφωνικής συσκευής, δεν τηρείται ειδικό βιβλίο για την καταχώρηση των πρακτικών και των αποφάσεων. Αντί αυτού, το κείμενο των απομαγνητοφωνημένων ταινιών καταχωρείται σε φύλλα αριθμημένα και μονογραφημένα από τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου. Τα πρακτικά υπογράφονται από τα μετέχοντα στη συνεδρίαση μέλη και στο τέλος κάθε χρόνου, με ευθύνη του γραφείου του Δημοτικού Συμβουλίου, βιβλιοδετούνται και έχουν θέση βιβλίου πρακτικών. Αν κάποιος Σύμβουλος δεν υπογράψει τα πρακτικά, σημειώνεται ο λόγος άρνησης της υπογραφής του.

Τα πρακτικά είναι έγγραφη έκθεση των γεγονότων της συνεδρίασης. Σε αυτά μνημονεύονται, η ανάγνωση του καταλόγου των Δημοτικών Συμβούλων, οι παρόντες και απόντες στις συνεδριάσεις, η παρουσία ή όχι του Δημάρχου, οι ενστάσεις για τη μη απαρτία και τα ονόματα των Συμβούλων που τις προκάλεσαν η αρχή και το τέλος κάθε συζήτησης.

Στα πρακτικά που τηρούνται, όπως αναφέρθηκε, με το σύστημα της μαγνητοφώνησης, τα συμβαίνοντα αποτυπώνονται καθώς ακούγονται χωρίς καμμία αλλοίωση. Συνοπτικά σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η τήρηση με μαγνητόφωνο ή διακόπηκε η λειτουργία του λόγω βλάβης, τηρούνται και καταχωρίζονται περιληπτικά όσα λέει ο κάθε Σύμβουλος και τα έγγραφα που ανακοινώθηκαν, εκτός αν το Συμβούλιο αποφασίζει την καταχώρηση των εγγράφων στο ακέραιο. Οι αποφάσεις, οι γνωμοδοτήσεις και οι ευχές του Συμβουλίου καταχωρούνται αυτούσιες. Σύμβουλος που έχει αντίρρηση στη διατύπωση των πρακτικών ζητάει, κατά την επόμενη συνεδρίαση από την παραλαβή «επί αποδείξει» του απομαγνητοφωνημένου κειμένου και προ της ημερησίας διάταξης, τη διόρθωσή τους που επέρχεται με απόφαση του Σώματος.

3.2.8. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ.

Οι δημοτικοί σύμβουλοι έχουν υποχρέωση να μετέχουν σε όλες τις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου και των επιτροπών, στις οποίες τους έχουν εκλέξει το συμβούλιο, καθώς και να εκτελούν τα λοιπά καθήκοντά τους που προβλέπει ο νόμος.

Έχουν επίσης υποχρέωση, μέσα στο πλαίσιο των καθηκόντων τους, να εκτελούν κάθε εργασία που τους αναθέτει νόμιμα το συμβούλιο.

Ο δημοτικός σύμβουλος εκφράζει τη γνώμη του και ψηφίζει με απόλυτη ελευθερία, αποβλέποντας πάντοτε στην εξυπηρέτηση του συμφέροντος του συνόλου των δημοτών.

Αν ένας σύμβουλος απουσιάζει αδικαιολόγητα από τρεις (3) συνεχείς συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου, μπορεί να τεθεί σε αργία με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας και, σε περίπτωση υποτροπής, κηρύσσεται έκπτωτος. Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κινεί τη σχετική διαδικασία.

Αν ένας σύμβουλος δεν εκτελεί τις υποχρεώσεις του για διάστημα που υπερβαίνει τους τρεις (3) συνεχείς μήνες μέσα στο έτος, χωρίς την άδεια του συμβουλίου, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας τον κηρύσσει έκπτωτο.

3.2.9 ΚΩΛΥΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ.

Δημοτικός σύμβουλος δεν μπορεί να μετάσχει στη συζήτηση ενός θέματος ή στην κατάρτιση απόφασης του δημοτικού συμβουλίου ή να συμμετέχει σε γνωμοδοτικά συλλογικά όργανα, τα οποία γνωμοδοτούν για θέματα που θα εισαχθεί στο δημοτικό συμβούλιο εφόσον ο ίδιος ή συγγενής του ως το δεύτερο βαθμό εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έχει υλικό ή ηθικό συμφέρον.

Η απόφαση που έχει ληφθεί κατά παράβαση της διάταξης αυτής είναι άκυρη. Ο σύμβουλος που έλαβε μέρος στην συνεδρίαση διαπράττει σοβαρή παράβαση καθήκοντος και τιμωρείται με την ποινή της αργίας, σύμφωνα με τα άρθρα 142 και 143.

3.2.10 ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου διευθύνει την συζήτηση και λαμβάνει κάθε κατάλληλο μέτρο για την ευταξία της συνεδρίασης. Μπορεί να ζητήσει και την αποβολή κάθε προσώπου που διαταράσσει την συνεδρίαση.

Αν ο πρόεδρος απουσιάζει ή κωλύεται, τον αναπληρώνει ο αντιπρόεδρος. Αν απουσιάζει ή κωλύεται και ο αντιπρόεδρος, όποιος από τους παρόντες συμβούλους τους επιτυχόντος συνδυασμού έχει εκλεγεί με τις περισσότερες ψήφους και, σε περίπτωση ισοψηφίας, όποιος είναι γραμμένος πρώτος στην απόφαση του δικαστηρίου, ασκεί τα καθήκοντα του προέδρου.

Το δημοτικό συμβούλιο και οι εκπρόσωποι των δημοτικών παρατάξεων μπορούν να ζητούν από τον δήμαρχο και τη δημαρχιακή επιτροπή πληροφορίες και συγκεκριμένα στοιχεία, που είναι χρήσιμα για την άσκηση των καθηκόντων τους. Ο δήμαρχος οφείλει να παρέχει τις πληροφορίες εντός μηνός.

Το δημοτικό συμβούλιο, δια του προέδρου του, δύναται να καλεί στη συνεδρίαση δημοτικούς υπαλλήλους ή ιδιώτες για να του δώσουν πληροφορίες σχετικές με τα θέματα που συζητούνται.

Η παρουσία των καλούμενων υπαλλήλων είναι υποχρεωτική και σε αυτούς καταβάλλεται, για την παράσταση τους, ενώπιον του δημοτικού συμβουλίου, αποζημίωση αντίστοιχη με εκείνη που λαμβάνουν τα μέλη συλλογικών οργάνων, σύμφωνα με διάταξη του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 22297 Α'), όπως ισχύει.

3.2.11 ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Με τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του δημοτικού συμβουλίου μπορεί να προβλέπεται η σύσταση επιτροπών, στις οποίες συμμετέχουν όλες οι δημοτικές παρατάξεις. Τα μέλη των επιτροπών αυτών, οι οποίες μελετούν και εισηγούνται θέματα που συζητεί το συμβούλιο, προτείνονται από τις αντίστοιχες παρατάξεις.

Με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου είναι δυνατή η καταβολή εξόδων κίνησης και ημερήσια αποζημίωσης, σε ιδιώτες μέλη επιτροπών, που συγκροτούνται από το συμβούλιο για μετακινήσεις στο εσωτερικό και στο

εξωτερικό, οι οποίες γίνονται για εκτέλεση υπηρεσίας, σχετικής με το έργο τους. Το ύψος της ημερήσιας αποζημίωσης για τις μετακινήσεις στο εσωτερικό καθορίζεται σύμφωνα με κείμενη νομοθεσία. Το ύψος της ημερήσιας αποζημίωσης και τα έξοδα κίνησης στο εξωτερικό καθορίζονται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες σχετικά διατάξεις.

Θέματα που έχουν εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη, ύστερα από πρόταση του δημάρχου, μπορούν να παραπεμφθούν σε επιτροπή μόνο με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, με την οποία καθορίζεται και προθεσμία για την υποβολή σχετική μελέτης ή εισηγήσεως. Θέματα που εισάγει προς συζήτηση η δημοτική επιτροπή, δεν παραπέμπονται σε επιτροπές.

Πλην των ανωτέρω θεμάτων, ο πρόεδρος δύναται να παραπέμπει σε επιτροπή οποιοδήποτε άλλο θέμα και πριν από την εγγραφή του στην ημερήσια διάταξη.

3.2.12 ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ.

Οι Δήμοι είναι υποχρεωμένοι να έχουν στην έδρα τους ιδιαίτερο κατάστημα για τη στέγαση και τη λειτουργία των υπηρεσιών τους.

Κάθε Δήμος τηρεί βιβλία που είναι αναγκαία για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Τα βιβλία αυτά ορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζεται ο τρόπος τήρηση των βιβλίων σε Δήμους που λειτουργεί σύστημα μηχανοργάνωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
(1990 – 2000)

4.1 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1990 – 1994

ΔΗΜΑΡΧΟΣ : **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ**

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΡΓΑΣΙΑ	ΓΝΩΣΕΙΣ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΡΕΑΣ Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γραμματέας Δημοτικού Συμβουλίου	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΜΑΡΚΟΥ . Γ Αντιδήμαρχος	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ –ΣΕΡΕΤΗΣ.Ε Αντιδήμαρχος	Μηχανικός Πολιτικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ . Ν Αντιδήμαρχος	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΣΙΜΗΣ . Ι Αντιδήμαρχος	Τραπεζικός Υπάλληλος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΣΚΑΛΤΣΑΣ . Ο Αντιδήμαρχος	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ . Δ	Ηλεκτρολόγος Μηχανολόγος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ . Δ	Εργολάβος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΣΠΡΟΥΛΙΑΣ . Β	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΒΑΚΑΛΟΓΛΟΥ . Δ	Ιδιοκτήτης Φροντιστηρίου	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ . Λ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ . Δ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΓΚΟΒΑΣ . Δ	Λογιστής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ . Χ	Φαρμακοποιός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ . Σ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση

ΚΑΣΤΑΝΑΣ . Δ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ . Γ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ . Γ	Αστυνομικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ . Μ	– Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΜΑΝΙΚΑΣ . Μ	**	
ΠΑΝΤΑΖΑΤΟΣ . Α	Εργολάβος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Γ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ . Χ	Ιδιοκτήτης Ζαχαρ / τείου	
ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ . Χ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ . Α Πάρεδρος Βούντενης	Κτηνοτρόφος	Βασική Εκπαίδευση
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ . Α	Οδοντίατρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΓΟΥΔΑΣ . Α	Καθηγητής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΜΠΑΚΟΥΝΗΣ . Φ	Οικονομολόγος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ . Ν	Βουλευτής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΤΟΥΧΑΣ . Χ	Εργολάβος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ . Κ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΑΒΑΝΤΖΗΣ . Κ	Καθηγητής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΦΟΥΡΑΣ . Μ	Εμπόριο Ξυλείας	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ . Χ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ . Γ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση

Κατά την τετραετία **1990-1994** και συγκεκριμένα στις είκοσι πέντε Ιανουαρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα ένα (25/1/1991) ο δήμαρχος ζήτησε από το συμβούλιο την έκδοση απόφασης με την οποία θα ορίζεται ως μονοετής η θητεία των Αντιδημάρχων.

** Δεν καταφέραμε να βρούμε στοιχεία για τα συγκεκριμένα άτομα λόγω του ότι οι πηγές στις οποίες ανατρέξαμε δεν ανέφεραν κανένα στοιχείο.

∅ Ορίστηκαν δέκα (10) γνωμοδοτικές επιτροπές οι οποίες είναι οι εξής:

- Δικαστικών υποθέσεων
- Καθαριότητας
- Αθλητισμού
- Εμφάνισης της πόλης
- Περιβάλλοντος και ποιότητα ζωής
- Σχεδίου πόλης
- Δημοτικών κληροδοτημάτων και οικονομικών
- Κοινωνικής πολιτικής και πρόνοιας
- Πολεοδομικού σχεδιασμού
- Κυκλοφοριακού σχεδιασμού

∅ Επιπλέον ορίστηκε τριμελής επιτροπή από τους:

Αντωνόπουλος Ν, Σκαλτσάς Ορ, Βακάλογλου Δ.

για να μελετήσουν και να εισηγηθούν τη συγκρότηση « **Επιτροπής Πόλεως** ».

∅ Στη συνέχεια ορίστηκε εννιάμελές Δημοτικό Συμβούλιο της επιχείρησης
Ύδρευσης–Αποχέτευσης όπου ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Αθανασόπουλος Σερέτρης Στ.

Αντιπρόεδρος : Παπαδόπουλος

και σύμβουλοι:

Αθανασίου Δ, Βακάλογλου Δ, Γκόβας Γ.

τα υπόλοιπα μέλη τα οποία ορίστηκαν δεν αναφέρονται για το λόγο ότι ήταν απλοί δημότες και δεν υπήρχαν πηγές ώστε να αντλήσουμε απαραίτητες πληροφορίες.

∅ Στην **Δημοτική επιχείρηση Πολιτιστικής ανάπτυξης** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Σκαλτσας Ορ.

Αντιπρόεδρος : Μάρκου Γ.

και σύμβουλοι:

Πεφάνης Δ, Καραχάλιος Σπ, Παπασπυρόπουλος Γ, Γρεκιώτης Χρ,
Κοντογιάννης Δ.

Η Διοίκηση συμπληρώθηκε με έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων.

∅ Στην **Διοίκηση Δημοτικού Βρεφοκομείου** σύμβουλοι ορίστηκαν οι:
Σπηλιωτακάρα Α, Παπαγιαννακη , Μανωλόπουλος Β, Τσούνης ,
.Βασιλόπουλος Λ.

∅ Στο **Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο** ορίστηκαν οι:
Πρόεδρος : Σκαλτσας Ορ.
και μέλη :
Βασιλόπουλος Λ, Οικονομόπουλος Ν.

∅ Η **Διοίκηση** συμπληρώθηκε με έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων.

∅ Στις Διοικήσεις του Δημοτικού Ωδείου της Δημοτικής Μουσικής και του Πνευματικού και Πολιτιστικού Κέντρου οι διοικήσεις έμειναν όπως είχαν και στο παρελθόν με ελάχιστες μόνο αλλαγές, αφού τα ιδρύματα αυτά τελούσαν υπό διάλυση επειδή θα υπάγονταν στη Δ.Ε.ΠΑ.Π.

4.2 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1994 – 1998

ΔΗΜΑΡΧΟΣ : **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ**

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΡΓΑΣΙΑ	ΓΝΩΣΕΙΣ
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΣΠΥΡΟΣ Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΟΥΜΠΟΥΡΛΗ – ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ Γραμματέας Δημοτικού Συμβουλίου	Καθηγήτρια ΤΕΕ	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ Αντιδήμαρχος	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Αντιδήμαρχος	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΣΙΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Αντιδήμαρχος	Τραπεζικός Υπάλληλος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ – ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΛΑΝΙΑ Αντιδήμαρχος	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΛΑΖΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Αντιδήμαρχος	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη

Αντιδήμαρχος		Εκπαίδευση
ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Δημοσιογράφος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΝΤΩΝΕΛΛΗ ΡΕΝΑ	Καθηγήτρια	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΠΑΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΒΑΚΑΛΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Ιδιοκτήτης Φροντιστηρίου	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΓΚΕΣΤΑ-ΠΑΠΑΦΙΛΛΙΠΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	Συμβολαιογράφος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΓΚΡΕΚΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Οδοντίατρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΡΠΕΤΑΣ ΚΩΝ / ΝΟΣ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Δημοσιογράφος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Ιδιοκτήτης Ελαστικών	Βασική Εκπαίδευση
ΛΥΚΟΥΡΓΙΩΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Καθηγητής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΜΑΡΝΕΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Ιδιωτικός Υπάλληλος	Βασική Εκπαίδευση
ΝΤΟΝΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΝΤΑΖΑΤΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Εργολάβος	Ανώτατη Εκπαίδευση

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΕΦΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Καθηγητής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΡΗΓΑΤΟΣ ΠΕΤΡΟΣ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΑΡΑ- ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ ANNA	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΖΑΒΑΡΑΣ ΠΑΝΟΣ	Λογιστής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΣ	Υπάλληλος ΟΤΕ	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΖΩΡΤΖΙΔΗΣ ΦΩΤΗΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Μηχανικός Αρχιτέκτονας	- Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΟΛΛΙΤΣΙΔΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Βιολόγος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ	Ιδιοκτήτης Ζαχ / τείου	Βασική Εκπαίδευση
ΚΟΣΙΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Οφθαλμίατρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Οικονομολόγος	Ανώτατη Εκπαίδευση

ΖΑΪΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΛΕΤΖΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση

Οι αρμοδιότητες των μελών του δημοτικού συμβουλίου ορίστηκαν μετά από συνέλευση τους στις 22 Ιανουαρίου 1995. Ο βασικός άξονας όπου κινήθηκε η πρόταση του δημάρχου η οποία έγινε αποδεκτή με ελάχιστες αντιδράσεις από το σώμα, ήταν η δημιουργία επιτροπών με δυνατότητες παρέμβασης στο έργο της Δημοτικής Αρχής.

∅ Στην επιτροπή **Δικαστικών υποθέσεων** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Βγενόπουλος Γ.

και μέλη οι:

Καραχάλιος Σπ.

Αντωνόπουλος Ν.

Μαργαρίνης Λ.

Καρπέτας Κ.

Ρηγάτος Π.

∅ Στην επιτροπή **Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Κυκλοφοριακής ρύθμισης** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Καραχάλιος Σπ.

και μέλη οι:

Χατζηβασσιλείου Ν.

Λάζαρης Γ.

Παπασπυρόπουλος Γ.

Πανταζάτος Α.

Καλεντζιώτης Γ.

Γκρεκίωτης Χ.

Δελέγκος Θ.

Ø Στην επιτροπή **Ονοματοθεσίας Οδών των πλατειών και συνοικιών της πόλης** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Αντωνόπουλος Ν.

και μέλη οι:

Καραχάλιος Σπ.

Αντωνέλη Ε.

Κουμπουρλή Αικ.

Μαργαρίτης Λ.

Λυμπέρης Ν.

Δελέγκος Θ.

Ρηγάτος Π.

Κοντογιάννης Γ.

Τριανταφύλλου Κ.

Ø Στην επιτροπή **Καθαριότητας – Εμφάνισης της πόλης - περιβάλλοντος και ποιότητα ζωής πρασίνου** ορίστηκαν οι:

Καραχάλιος Σπ.

Αποστόλου Απ.

Κουμπουρλή Αικ.

Τζωρτζίδης Φ.

Τσιμπούκης Δ.

Τζανάκος Ν.

Τσούκαλης Ν.

Αμπατζής Γ.

Λυκουργιώτης Δ.

Σπληλιωτακάρα Α.

Λαζαρίδης Ι.

Ø Στην επιτροπή **Δημοτικών Κληροδοτημάτων Δημοτικής περιουσίας – Οικονομικών και Νεκροταφείων** ορίστηκαν οι:

Καραχάλιος Σπ.
Βγενόποθλος Γ.
Μαργαρίτης Λ.
Λάζαρης Γ.
Χατζηβασιλείου Ν.
Τσιμπούκης Δ.
Πανταζάτος Α.
Ρηγάτος Π.

∅ Στην επιτροπή **Κοινωνικής Πολιτικής και πρόνοιας υγείας** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Ντόντης Αρ.

και μέλη οι:

Κωνσταντινίδου Μ.
Αποστολόπουλος Α.
Κολιτσιδάς Α.
Δημόπουλος Β.
Μαρνέρας Ι.
Μαργαρίτης Λ.
Σπηλιωτακάρα Α.
Γκέστα Ε.

∅ Στην επιτροπή **Αθλητισμού** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Κασίμης Ι.

και μέλη:

Βγενόπουλος Γ.
Καρπέτας Μ.
Μαρνέρας Ι.
Κολιτσιδάς Αθ.
Λυκουργιώτης Δ.
Παπαδημητρίου Δ.

4.3 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1998 – 2000

ΔΗΜΑΡΧΟΣ : **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΦΛΩΡΑΤΟΣ**

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΡΓΑΣΙΑ	ΓΝΩΣΕΙΣ
ΓΙΟΒΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΜΠΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Αντιπρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΣΤΡΙΦΤΟΥΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γραμματέας Δημοτικού Συμβουλίου	Ιδιοκτήτης επίπλων	Βασική Εκπαίδευση
ΚΑΛΕΤΖΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Αντιδήμαρχος	Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΒΑΚΑΛΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Αντιδήμαρχος	Καθηγητής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΡΗΓΑΤΟΣ ΠΕΤΡΟΣ Αντιδήμαρχος	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Αντιδήμαρχος	Ιδιοκτήτης ζαχαροπλαστείο	Βασική Εκπαίδευση
ΦΑΚΑΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Αντιδήμαρχος	Επιχειρηματίας	Ανώτατη Εκπαίδευση

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ / ΝΟΣ Αντιδήμαρχος	Πολιτικός μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ	Ελεύθερος επαγγελματίας	Βασική Εκπαίδευση
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑ	Συμβολαιογράφος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΪΒΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Αρχιτέκτονας	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΥΓΕΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Εφοριακός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ– ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	**	
ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Επιχειρηματίας	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΪΝΑΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Κτηνοτρόφος	Βασική Εκπαίδευση
ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	Δικηγόρος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΑΦΕΖΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Δημοσιογράφος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΟΣΙΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	Υπάλληλος Δ.Ε.Υ.Α.Π.	Βασική Εκπαίδευση
ΚΟΥΜΠΟΥΡΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ	Καθηγήτρια Τ.Ε.Ε	Ανώτατη

		Εκπαίδευση
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Ιδιοκτήτης ελαστικών	Βασική Εκπαίδευση
ΞΥΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	Υπάλληλος Δ.Ε.Η	Βασική Εκπαίδευση
ΠΑΝΤΑΖΑΤΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Εργολάβος	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πολιτικός μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΕΛΕΤΙΔΗΣ ΚΩΝ / ΝΟΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΕΦΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Καθηγητής	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΣΚΑΝΑΒΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Υπάλληλος Πανεπιστημίου	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΖΩΡΤΖΙΔΗΣ ΦΩΤΙΟΣ	Ιατρός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΤΣΑΡΔΑΚΑ ΚΩΝ / ΝΑ	Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΧΕΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Μηχανικός Αρχιτέκτονας	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	**	
ΒΕΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	**	
ΚΕΠΕΝΟΣ ΗΛΙΑΣ	**	
ΛΑΖΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πολιτικός Μηχανικός	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ	Ιατρός	Ανώτατη

		Εκπαίδευση
ΤΖΑΝΑΚΟΣ ΝΙΛΟΛΑΟΣ	Υπάλληλος Ο.Τ.Ε	Ανώτατη Εκπαίδευση
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Ράφτης	Βασική Εκπαίδευση

Οι αρμοδιότητες των μελών του δημοτικού συμβουλίου ορίστηκαν μετά από συνέλευση τους Την Τρίτη στις 12 Ιανουαρίου 1999.

∅ Στην επιτροπή της **Δ.Ε.Υ.Α.Π** ορίστηκαν οι παρακάτω :

Πρόεδρος : Φλωράτος .Ε

Αντιπρόεδρος : Χελάς .Π

και μέλη οι :

Καλετζώτης Γ, Χριστόπουλος Κ, Χατζηβασιλείου Ν, Χριστόπουλος Χρ.

Αναπληρωματικά μέλη :

Πανταζάτος Α, Κατσανάς Στ, Τουλιάτος Χρ, Αγγελόπουλος.Ηρ, Μπαλής.Β, Κουτσούχος .Μ, Παπασπυρόπουλος.Γ και εκπρόσωποι των φορέων.

∅ Στην επιτροπή της **ΑΔΕΠ** ορίστηκαν οι παρακάτω :

Πρόεδρος : Φλωράτος .Ε

Αντιπρόεδρος : Φάκαλος .Αλ

και μέλη οι:

Χελάς .Π, Αγγελόπουλος.Ηρ, Ευστρατιάδης .Π, Λαζαρίδης.Ι, Λάζαρης.Γ, Κατσανάς .Στ

Αναπληρωματικά μέλη :

Ζαφειρόπουλος.Α, Καλετζώτης.Γ, Τουλιάτος.Χρ, Χριστόπουλος.Κ, Παρασκευόπουλος Ι, Πανταζάτος.Α, Πεφάνης.Δ, Αΐβαλής.Δ, Βυζάς.Γ, Κουβεριανός.Γρ

και εκπρόσωποι οικονομικού επιμελητηρίου και εργαζομένων ΑΔΕΠ.

** Δεν καταφέραμε να βρούμε στοιχεία για τα συγκεκριμένα άτομα λόγω του ότι οι πηγές στις οποίες ανατρέξαμε δεν ανέφεραν κανένα στοιχείο.

Ø Στην επιτροπή της **ΔΗΠΕΘΕ** ορίστηκαν οι:

Αγγελοπούλου .Β, Τζαρδάκα.Τ, ζΚουμπουρλή.Κ, Γούδης.Χρ, Λογαράς.Κ,
Δάσιος .Γ

και εκπρόσωποι εργαζομένων.

Ø Στην επιτροπή του **ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ**
ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Φλωράτος .Ε

και μέλη οι:

Χριστόπουλος.Κ, Τζαρδάκα.Τζ, Πεφάνης.Δ, Καραντζάς .Στ, Ηλιόπουλος.Κ

Αναπληρωματικά μέλη :

Αγγελοπούλου .Β, Γιοβάνης.Θ, Κοντογιάννης.Γ, Κουμπουρλή.Κ

Ø Στην επιτροπή του **Πολοδομικού Σχεδιασμού** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Καλετζιώτης.Κ

και μέλη οι:

Χριστόπουλος. Κ, Χελάς. Π, Τζαρδάκα. Τζ. Παπασπυρόπουλος. Γ.
Χατζηβασιλείου. Ν. Αΐβαλής.Δ., Δελέγκος. Θ., Καραντζάς. Κ.,
Ζαρουχλιώτη.Σπ., Κόλλιας. Δ

και εκπρόσωποι ΤΕΕ.

Ø Στην επιτροπή της **Καθαριότητας της πόλης** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος :Τουλιάτος.Χρ

και μέλη οι:

Αγγελόπουλος.Ηρ, Παρασκευόπουλος. Ι, Χριστόπουλος.Κ, Βέργος.Γ,
Τζαρδάκα.Τζ, Τζανάκος.Ν, Κυριακόπουλος.Μ, Πελετίδης.Κ, Σταθακόπουλος.Ν,
Νικολόπουλος.Κ, και 8 εκπρόσωποι φορέων.

Ø Στην επιτροπή **Διαχείρισης Περιβάλλοντος Λαδοπούλου** ορίστηκαν οι:

Φάκαλος.Αλ, Λάζαρης.Γ, Γιώρμας.Ι, Καμίσης.Γ, Βυζάς.Β,
Σακελλαρόπουλος.Π

Ø Στην επιτροπή των Δικαστικών Υποθέσεων ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος: Γιοβάνης.Θ

και μέλη οι:

Ρηγάτος.Π, Μπαλής.Β, Καραχάλιος.Σπ, Μονοκρούσος.Αλ Παπαδόπουλος.Π

Ø Στην επιτροπή της **Δημοτικής Μουσικής** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος: Φλωράτος .Ε

και μέλη οι:

Αγγελοπούλου .Β, Τζαρδάκα.Τζ, Ντινόπουλος.Κ , Αρβανίτης.Κ

Αναπληρωματικά μέλη :

Μπαλής.Β, Τζαίνης Αλεξόπουλος.Αγ, Κυριακόπουλος.Μ

Ø Στην επιτροπή της **Κοινωνικής Πολιτικής** ορίστηκαν οι:

Πηγάτος.Π και Σταματιάδου αναλαμβάνουν την προεδρία ανάλογα με τις αρμοδιότητες τους.

και μέλη οι:

Τζαρδάκα.Τζ, Βέργος.Γ, Ξυλιάς.Θ, Σκαναβής.Β, Παπασπυρόπουλος.Γ,
Πεφάνης.Δ, Καφέζας.Ι, Σπηλιωτακάρα.Αν, Μπονάνος.Γ, Αλεξόπουλος.Αγ,
Πανίτσας.Κ

Ø Στην επιτροπή του **Δημοτικού Ωδείου** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Φλωράτος .Ε

και μέλη οι:

Γιοβάνης.Θ, Αγγελοπούλου .Α ,Πεφάνης.Δ

Αναπληρωματικά μέλη :

Τζαρδάκα .Τζ, Κουμπουρλή.Κ, Παρασκευόπουλος.Ι , Φάκαλος.Αλ

Ø Στην επιτροπή **Διοικητικών Πράξεων** ορίστηκαν οι:

Τουλιάτος.Χρ, Αγγελόπουλος.Ηρ ,Τζανάκος.Ν

Αναπληρωματικά μέλη :

Ξυλιάς.Θ ,Σκαναβής.Β, Κυριακόπουλος,Μ

∅ Στην επιτροπή **Αθλητισμού** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Κοντογιάννης.Γ

και μέλη οι:

Μπαλής.Β, Παρασκευόπουλος.Ι., Κυριακόπουλος.Μ, ,Μακρή, Καθρέπτεας.Π,
Κουρέτας.Μ, Κατσαντάς.Στ, Θεοδωρακόπουλος.Δ, Μαλλιώρη.Μ, Αργυρόπουλος.Ν,
Λιώνας.Θ, Μπαρδάλη.β, Μάκκας .Ι

∅ Στην επιτροπή **Βρεφοκομείου** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Φλωράτος .Ε

και μέλη οι:

Τζαρδάκα .Τζ, Κυριακόπουλος.Μ Σταματιάδου.Μ ,Δημοπούλου.Στ,
Κανελλοπούλου.Τ, Ταπείνη.Σ

∅ Στην επιτροπή **Πράσινου** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος: Χριστόπουλος.Κ

και μέλη οι:

Τζαρδάκα .Τζ ,Κα'ί'μακάς.Β, Αλεξόπουλος.Αγ, Πανταζάτος.Α,
Χατζηβασιλείου.Ν, Γεωργόπουλος, Μόρφης.Χρ, Βελλόπουλος.Βλ και 8
εκπρόσωποι φορέων.

∅ Στην επιτροπή **Κ.Α.Π.Η** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Φλωράτος .Ε

και μέλη οι:

Σταματιάδου.Μ, Τρακάρας και 4 εκπρόσωποι φορέων και εργαζομένων.

Αναπληρωματικά μέλη :

Σκαναβής.Β, Σμυροπούλου.Γ και 4 εκπρόσωποι.

∅ Στην επιτροπή **Κ.Ε.Κ** ορίστηκαν οι:

Φάκαλος.Αλ, Ξυλιάς.Θ, Βακάλογλου.Δ, Κουμπουρλή.Κ

∅ Στη **συμβιβαστική** επιτροπή ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Αυγέρος.Δ, Γιοβάνης.Αλ, Ροδοπούλου.Κ

Αναπληρωματικά μέλη:

Φάκαλος.Αλ , Μπαλής.Β, Παπαβλασσόπουλος.Α, Κωνσταντινίδου.Μ

∅ Στην **Εκτ.Επιτροπή Προσκυρώσεων** ορίστηκαν οι:

Πανταζάτος.Α , Παπασπυρόπουλος.Γ, Δελέγκος.Θ

Αναπληρωματικά μέλη:

Χελάς.Π, Λάζαρης.Γ, Λαμπροπούλου.

∅ Στην **Επιτροπή Εκτιμ.Εκπαιδευμένων** ορίστηκαν οι:

Φάκαλος.Αλ, ,Λάζαρης.Γ, Γεωργόπουλος.Αγ

Αναπληρωματικά μέλη:

Τζαρδάκα..Τζ, Παπασπυρόπουλος.Γ, Ροδόπουλος..Ντ

∅ Στην επιτροπή **Ονοματοθεσίας** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Βακάλογλου.Δ

και μέλη οι:

Τουλιάτος..Χρ, Σταματιάδου.Μ , Τριανταφύλλου.Κ, Λουλουδής.Θ, Δελαπόρτα.Μ,
Ξυλιάς.Θ, Ευστρατιάδης. Λ, Καραχάλιος.Σπ, Ξυλιάς.Γ, Φωτίου. Π

∅ Στην επιτροπή **Νεκροταφείου** ορίστηκαν οι:

Ρηγάτος.Π, Πανταζάτος.Α, ΠετρόπουλοςΠαρασκευόπουλος.Ι , Ξυλιάς.Θ,
Λόντος

Τζανάκος.Ν

∅ Στην επιτροπή **Κτηματολογίου** ορίστηκαν οι:

Χριστόπουλος.Κ, Χελάς.Π, Δελέγκος.Θ, Κυζίλου.Μ

Αναπληρωματικά μέλη:

Χελάς.Π, Παπασπυρόπουλος

∅ Στην επιτροπή **Αξιολόγησης Μελ. ΠΑΝΑΧΑΙΚΟΥ** ορίστηκαν οι:

Πρόεδρος : Χριστόπουλος..Κ

και μέλη οι:

Χελάς.Π Τζαρδάκα.Τζ, Χατζηβασιλείου.Μ Κωνσταντακόπουλος,Κ,
Μάντζαρης.Ν, Μόρφης.Χρ

Ø Στην επιτροπή **Παραλ. ΈΡΓΩΝ** ορίστηκαν οι:

Χριστόπουλος.Κ, Χελάς.Π

Ø Στην επιτροπή **Παραλαβής Προμηθειών** ορίστηκαν οι:

Πανταζάτος.Α, Αυγέρος.Δ

Ø Στην επιτροπή **Διενεργιών Διαγωνισμών Προμηθειών:**

1) ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Μανάκης Π, Αλαμόλας Α, Κωνσταντακόπουλος. Κ

Αναπληρωματικό μέλος :

Χάλκου. Αικ

2) ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ:

Ντόσκα. Δ , Μπουρόπουλος. Π, Καμπέρου. Ουρ

Αναπληρωματικά μέλη :

Νικολάου.Αν, Κανατσέλου.Π Παπανδρέου.Ν

Ø Στην επιτροπή **Παραλαβής Υλικών** ορίστηκαν οι:

Νικολάου.Αν, Ματαξάς.Λ, Γεωργοπούλου.Αγ

Αναπληρωματικά μέλη :

Πρεβεζάνου.Α, Λαμπροπούλου.Μ, Παπανδρέου.Ν

Ø Στην επιτροπή **Εκτ.Εκπαιδευμένων Ειδών** ορίστηκαν οι :

Ευστρατιάδου.Λ, Κυριακόπουλος.Μ, και ένας υπάλληλος.

Ø Στην επιτροπή **Προγράμματος Σύμβασης <<ΣΟΛΙΣΤ>>** ορίστηκε

εκπρόσωπος η:

Τζαρδάκα.Τζ.

Ø Πρόεδρος **Α Σύμβασης Επιθεώρησης Δημοσίων Θεαμάτων** ορίστηκε
ο:

Κοντογιάννης.Γ

Αναπληρωματικό μέλος:

Αλεξόπουλος.Αγ

Ø Πρόεδρος **Β Σύμβασης Επιθεώρησης Δημοσίων Θεαμάτων** ορίστηκε
ο:

Γιοβάνης.Θ

Αναπληρωματικό μέλος:

Φάκαλος. Αλ

Ø Πρόεδροι **Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας** ορίστηκαν οι :
Βακάλογλου.Δ, Αποστολίδης.Σπ, Τρακαδάς.Αλ

Ø Στην επιτροπή **Φοιτητικής Εστίας** ορίστηκαν οι :
Σκαναβής.β

Αναπληρωματικό μέλος :

Κουμπουρλή Κ

Ø Εκπρόσωποι **Δήμου στις Δ.Ο.Υ Α** ορίστηκαν οι:
Φάκαλος. Αλ, Στριφτούλιας. Ν

Ø Εκπρόσωποι **Δήμου στις Δ.Ο.Υ Β** ορίστηκαν οι:
Καλεντζώτης .Γ ,Πανταζάτος. Α

Ø Εκπρόσωποι **Δήμου στις Δ.Ο.Υ Γ** ορίστηκαν οι:
Χριστόπουλος .Κ, Αυγέρος.Δ

Ø Εκπρόσωποι **ΣΚΑΓΙΟΠΟΥΛΕΙΟΥ** ορίστηκαν οι:
Παρασκευόπουλος .Γ, Αυγέρος. Δ.

Ø Εκπρόσωποι **Επιτροπής Αιμοδοσίας** ορίστηκαν οι:
Σταματιάδου.Μ, Βέργος.Γ

Ø Εκπρόσωποι **Σχολής Κωφάλαλων** ορίστηκαν οι :

Χελάς Π, Σταματιάδου.Μ

Ø Εκπρόσωποι **Εθνικής Ίδρυσης Αποκατάστασης Αναπήρων** ορίστηκαν

οι :

Βέργος.Γ, Κυριακόπουλος.Μ

Ø Εκπρόσωποι **Θερ. Χρόνιων Παθήσεων** ορίστηκαν οι :

Φάκαλος.Αλ, Τζαρδάκα.Τζ

Ø Εκπρόσωποι **Επ.Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων** ορίστηκαν οι :

Καΐμακας. Β, Κεπενός. Η

(σε 3 επιτροπές προεδρεύει ο πρώτος και σε άλλα 2 ο δεύτερος)

Ø Πρόεδρος επιτροπής **ΑΡΘΡΟΥ 8** ορίστηκε ο:

Καΐμακας .Β

4.4 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

4.4.1 ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

Σύμφωνα με την έρευνα που πραγματοποιήσαμε στο Δημαρχείο, παραθέτουμε τις σημαντικότερες αποφάσεις που υλοποιήθηκαν από το Δημοτικό Συμβούλιο κατά τη δεκαετία 1990 – 2000.

Έτος 1991

§ Ανάθεση εργασιών ολόκληρης ανέγερσης ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ (ΚΑΠΗ) ΠΑΤΡΑΣ.

Έτος 1992

§ Ανάθεση εκπόνησης μελέτης «Πολεοδόμηση του Κέντρου Αρκτικού Τομέα» (ανατολικά και εν παφή με την πλαζ), σύμφωνα με τις διατάξεις του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Πατρών και διερεύνηση εφαρμογής Κοινωνικού Συντελεστή σε αυτό, καθώς και στα αεροδομημένα τμήματα επεκτάσεων που έχουν ολοκληρωθεί οι πράξεις εφαρμογής.

Έτος 1996

§ Κατασκευές νέων γηπέδων στο κλειστό γυμναστήριο Προαστίου.

Έτος 1997

§ Διάθεση μεγάλου χρηματικού ποσού για την εκτέλεση των εργασιών «Κατασκευή Κτιρίου Κέντρου Ανακύκλωσης».

4.4.2 ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

Κατά τη δεκαετία 1990 – 2000, έγιναν αρκετές αναθέσεις, πιστώσεις και μελέτες από το δημοτικό συμβούλιο που όμως δεν υλοποιήθηκαν για διάφορους λόγους.

Ενδεικτικά σας παραθέτουμε παρακάτω ορισμένες αποφάσεις.

Έτος 1993

- Ανάθεση μελέτης για την χωροταξική – πολεοδομική περιβαλλοντολογική και παραγωγική ανασυγκρότηση της παλαιάς βιομηχανικής περιοχής της πόλης στην Ακτή Δυμαίων.
- Πίστωση χρηματικού ποσού για εργασίες αποκατάστασης πεζοδρομίων σε διάφορους οδούς της πόλης.

Έτος 1994

- Διαμόρφωση νέου Δασυλλίου, ανάθεση σύνταξης προκατασκευασμένης μελέτης.

Έτος 1995

- Ανάθεση προγράμματος φιλοξενίας ορφανών παιδιών από εμπόλεμες περιοχές στην ΑΔΕΠ.
- Ανάθεση έργου Τουριστικής προβολής – Λιμένα στην ΑΔΕΠ.

Έτος 1997

- Απ' ευθείας ανάθεση για γεωτρήσεις βιοαερίου, στον παλαιό χώρο ταφής απορριμμάτων, στη θέση Ρηγανόκαμπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
ΈΡΕΥΝΑ

ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ

5.1 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΗΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ

Αυτό το κεφάλαιο περιγράφει το εμπειρικό μέρος της εργασίας μας, το οποίο πραγματοποιήθηκε με την έρευνα μέσω ερωτηματολογίων προκειμένου να συλλέξουμε τις απαραίτητες πληροφορίες που αφορούν στα σημαντικότερα έργα που είχε κάνει ο δήμος Πατρέων την περασμένη δεκαετία.

Πριν προβούμε στην έρευνα και μέσα από δικές επαφές, ρωτώντας συγγενείς, γνωστούς και φίλους οι οποίοι είναι δημότες της Πάτρας, διαπιστώσαμε από τα λεγόμενα τους την αδράνεια του δήμου σε θέματα ζωτικής σημασίας για τη πόλη. Ο χρυσός κανόνας του εκάστοτε δημάρχου ότι θα συμβάλλει στην εξέλιξη και ανοδική πορεία της πόλης, ήταν η βάση πάνω στην οποία κινήθηκε η πλειοψηφία των πολιτών.

Για εμάς ήταν εξαιρετικά σημαντικό να διαπιστώσουμε επί του πρακτέου, σε ποιο βαθμό ο δήμος είχε υλοποιήσει τα έργα που θα συνέβαλαν στην ανάπτυξη της πόλης, σύμφωνα με την άποψη των δημοτών.

Αρχίζοντας την έρευνά μας και έχοντας γνώση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης των έργων που είχαν γίνει, βασικοί μας στόχοι ήταν:

- ∅ Να καταλήξουμε σε σωστά συμπεράσματα λειτουργώντας ανεξάρτητα και ανεπηρέαστα.
- ∅ Να στηριχτούμε μόνο στα στοιχεία τα οποία θα προκύψουν από την έρευνά μας και όχι βάσει των προσωπικών μας αξιών και πιστεύω.
- ∅ Να χρησιμοποιήσουμε ερωτηματολόγια προκειμένου να προχωρήσουμε στην ανάλυση και στην διεξαγωγή συμπερασμάτων.

Η συλλογή των πληροφοριών στηρίχτηκε κατά βάση σε πρωτογενή έρευνα. Η διαδικασία διήρκεσε περισσότερο χρόνο από τον προκαθορισμένο, ένεκεν της αρνητικής στάσης των πολιτών απέναντι στον δήμο.

Μέσω της συνέντευξης συλλέξαμε στοιχεία τα οποία αφενός δεν θα ήταν δυνατόν να βρεθούν διαφορετικά και αφετέρου έχουμε τη δυνατότητα να τα αξιολογήσουμε στατιστικά.

5.1.1 ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Το ερωτηματολόγιο είναι ένα ειδικό έντυπο που περιλαμβάνει συνήθως τυποποιημένες ερωτήσεις για τη συλλογή συγκεκριμένων στοιχείων.

Η σύνταξη του ερωτηματολογίου είναι ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που επηρεάζουν την ποιότητα των στοιχείων που θα συλλεχθούν. Ακολουθήσαμε μία συγκεκριμένη διαδικασία προκειμένου να λάβει την τελική του μορφή, η οποία είναι:

1. Αποφασίσαμε τι είδους πληροφορίες είναι αναγκαίο να συλλέξουμε και σε πόσους θα απευθυνθούμε.
2. Αποφασίσαμε τη μορφή και το ύφος της ερώτησης. Μας ενδιέφερε, να εξετάσουμε μία προς μία τις κατηγορίες έργων της ερώτησης , προκειμένου να εξακριβώσουμε αν είναι αναγκαία ώστε να μας δώσει τις απαιτούμενες πληροφορίες.
3. Προσέξαμε τη φρασεολογία και το λεξιλόγιο που χρησιμοποιήθηκε.
4. Αποφασίσαμε να χρησιμοποιήσουμε ερώτηση πολλαπλής επιλογής, με την ελπίδα ότι θα διευκολύναμε περισσότερο τους ερωτώμενους στο να θυμηθούν και να μας δώσουν σωστές πληροφορίες.

Πιο συγκεκριμένα, το ακριβές ερωτηματολόγιο το οποίο χρησιμοποιήθηκε για την συλλογή πληροφοριών είναι το ακόλουθο:

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Φύλλο Έρευνας

Ηλικία

Επάγγελμα

Όνοματεπώνυμο (προαιρετικά):

Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα σημαντικότερα έργα που έχει κάνει ο δήμος για την πόλη της Πάτρας, την δεκαετία 1990 – 2000?

1. Πολιτιστικά (π.χ. πολιτιστικές εκδηλώσεις, καρναβάλι)
NAI OXI

Αν ναι ποια?

2. Καθαριότητα της πόλης
NAI OXI

Αν ναι ποια?

3. Ύδρευσης – Αποχέτευσης
NAI OXI

Αν ναι ποια?

4. Κυκλοφοριακό (π.χ. χώροι στάθμευσης)
NAI OXI

Αν ναι ποια?

5. Ρύπανση περιβάλλοντος (ανακύκλωση κτλ.)
NAI OXI

Αν ναι ποια?

6. Κοινωνικά (π.χ. ορφανά, Κ.ΑΠ.Η κτλ.)
NAI OXI

Αν ναι ποια?

5.1.2 Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, πραγματοποιήσαμε μία “πρόσωπο με πρόσωπο” συνέντευξη μικρής διάρκειας, με τον ερωτώμενο. Είχαμε στα χέρια μας ένα ερωτηματολόγιο αποτελούμενο από μία (1) κεντρική ερώτηση με έξι (6) υποερωτήματα. Οι ερωτώμενοι καλούνταν να απαντήσουν είτε θετικά είτε αρνητικά και στη περίπτωση της θετικής απάντησης έπρεπε να παραθέσουν μία αιτιολόγηση. Το ερωτηματολόγιο ήταν έτσι δομημένο ώστε οι πολίτες να ανακαλέσουν στη μνήμη τους (δεδομένου ότι το ερωτηματολόγιο αφορά στη περασμένη δεκαετία), τα πιο σημαντικά έργα.

Επιλέξαμε αυτό τον τρόπο έρευνας δεδομένης της πληθώρας των πληροφοριών που μπορεί να συλλέξει κανείς. Επιπλέον, η συνέντευξη θεωρείται η καταλληλότερη τεχνική για τη συλλογή πληροφοριών σε περιπτώσεις ανάλογες με τη δική μας και συγκεκριμένα:

- Ø Όταν απαιτείται απόλυτη και πλήρης διευκρίνιση για τις γνώμες και τις απόψεις των πολιτών που αφορούν στο δήμο της Πάτρας.

5.1.3 ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ

Η έρευνα διεξήχθη βάσει ενός συγκεκριμένου ερωτηματολογίου στους δημότες της Πάτρας μέσω μιας συνέντευξης. Η συνέντευξη έλαβε χώρα το μήνα Φεβρουάριο δύο χιλιάδες οκτώ (2008), στο κέντρο της πόλης, σε κατοίκους του δήμου ηλικίας είκοσι τεσσάρων (24) ετών έως εξήντα πέντε (65).

Το ερωτηματολόγιο ήταν ουδέτερο και αποστασιοποιημένο από τα πολιτικά πιστεύω. Αυτό συνέβη προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν αναφορές σε πρόσωπα και καταστάσεις πολιτικών παρατάξεων. Πρέπει να γίνει αναφορά και στην αρνητική στάση ορισμένων πολιτών, οι οποίοι όντας υποστηρικτές, της αντίθετης πολιτικής παράταξης (με την ισχύουσα) δε δέχονταν να συμμετάσχουν στην διεξαγωγή της έρευνας μας.

Ο συνολικός αριθμός των απαντηθέντων ερωτηματολογίων ανέρχεται στα εξήντα τρία (63) και ο αριθμός των ερωτηματολογίων τα οποία απαντήθηκαν σε όλες τις κατηγορίες αρνητικά (ΟΧΙ), ανέρχεται σε έξι (6).

Τα αποτελέσματα της και τα συμπεράσματα της έρευνας περιγράφονται παρακάτω.

5.1.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Σκοπό της έρευνας μας, όπως αναφέραμε και παραπάνω, ήταν να δούμε επί του πρακτέου ποια ήταν τα σημαντικότερα έργα που είχε κάνει ο δήμος για την πόλη της Πάτρας, κατά την γνώμη των πολιτών. Γι' αυτό μετά το πέρας της έρευνας διεξαγάγαμε ορισμένα συμπεράσματα.

Αρχικά, αυτό που καταλάβαμε ήταν ότι, οι πολίτες είναι αρκετά δυσαρεστημένοι από τους δύο (2) δημάρχους που πέρασαν κατά την δεκαετία χίλια εννιακόσια ενενήντα με δύο χιλιάδες (1990-2000) και δεν είχαν πραγματοποιήσει κάτι ουσιαστικό στις συγκεκριμένες κατηγορίες έργων.

Τα πιο σημαντικά έργα, σύμφωνα με την άποψη των πολιτών ανά κατηγορία, ήταν τα εξής:

A. Πολιτιστικός Τομέας:

- Καρναβάλι
- Φεστιβάλ όπως θεάτρου, συναυλίες, καλοκαιριού και χορού
- Ανάπτυξη πολιτιστικής κουλτούρας
- Αναβίωση εθίμων

B. Τομέας Καθαριότητα Της Πόλης:

- Βιολογικός καθαρισμός
- Νέο δίκτυο ύδρευσης
- Αγορά νέων απορριμματοφόρων
- Αγορά νέων κάδων απορριμμάτων και ανακύκλωσης
- Πρόσληψη προσωπικού για την καθαριότητα της πόλης

Γ. Τομέας Ύδρευσης- Αποχέτευσης

- Σύγχρονο δίκτυο αποχέτευσης
- Αλλαγή δικτύων ύδρευσης
- Βιολογικός καθαρισμός
- Ανάπτυξη εργοστασίου επεξεργασίας λημμάτων
- Ανάπτυξη διυλιστηρίου νερού
- Καθαρισμός αγωγών ύδρευσης

Δ. Τομέας Κυκλοφοριακού

- Δωρεάν δημοτικοί χώροι στάθμευσης
- Χώροι στάθμευσης με χρονοχρέωση
- Ασφαλτοστρώσεις σε όλο το οδικό δίκτυο

Ε. Τομέας Ρύπανσης Περιβάλλοντος

- Ανακύκλωση χαρτιού, πλαστικού και γυαλιού
- Δενδροφύτευση
- Εργοστάσιο ανακύκλωσης
- Εργοστάσιο επεξεργασίας απορριμμάτων

ΣΤ. Τομέας Κοινωνικών

- Εκδηλώσεις ψυχαγωγίας σε πτωχούς
- Προσφορά σε ΚΑΠΗ, σε ορφανά παιδιά και γενικά σε ιδρύματα
- Ανάπτυξη Δημοτικών Βρεφονηπιακών Σταθμών
- Κοινωνικές υπηρεσίες
- Δημιουργία ξενώνων αστέγων

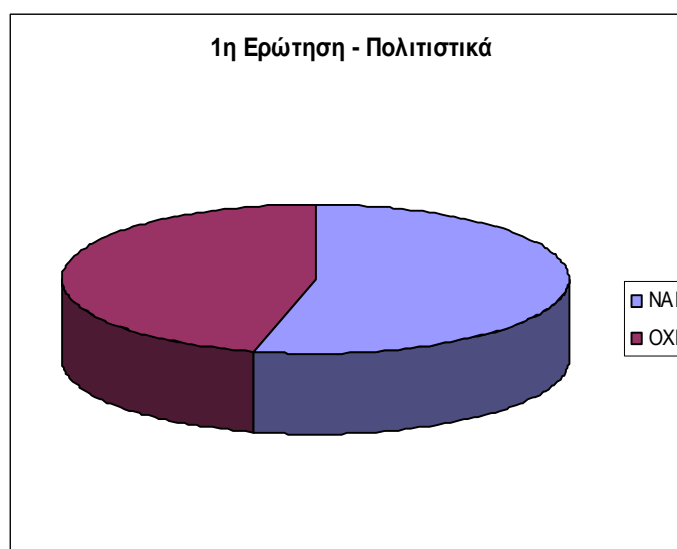
Πιο συγκεκριμένα, τα ποσοστά των ατόμων που απάντησαν σε κάθε κατηγορία, θετικά και αρνητικά, είναι τα εξής:

- Ø Στην ερώτηση των *Πολιτιστικών* απάντησαν θετικά το 54,0% και αρνητικά το 46,0%.

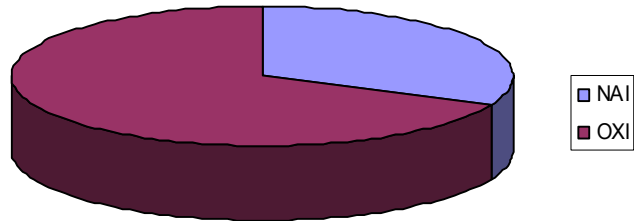
- Ø Στην ερώτηση της *Καθαριότητας της Πόλης* απάντησαν θετικά το 31,7% και αρνητικά το 68,3%.
- Ø Στην ερώτηση της *Υδρευσης-Αποχέτευσης* απάντησαν θετικά το 60,3% και αρνητικά το 39,7%.
- Ø Στην ερώτηση του *Κυκλοφοριακού* απάντησαν θετικά το 33,3% και αρνητικά το 66,7%.
- Ø Στην ερώτηση της *Ρύπανσης του Περιβάλλοντος* απάντησαν θετικά το 46,0% και αρνητικά το 54,0%.
- Ø Στην ερώτηση των *Κοινωνικών* απάντησαν θετικά το 28,6% και αρνητικά το 71,4%.

Διαγραμματικά έχουμε:

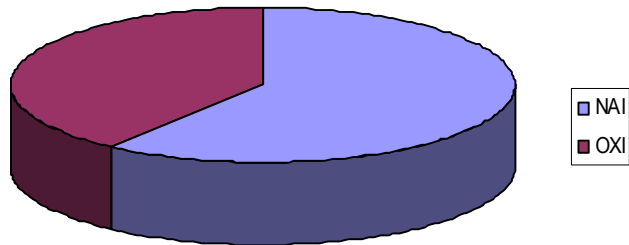
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
1	54,0%	46,0%
2	31,7%	68,3%
3	60,3%	39,7%
4	33,3%	66,7%
5	46,0%	54,0%
6	28,6%	71,4%

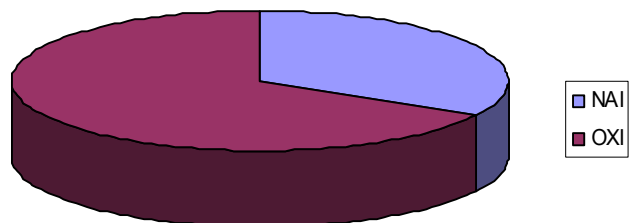
2η Ερώτηση - Καθαριότητα της Πόλης

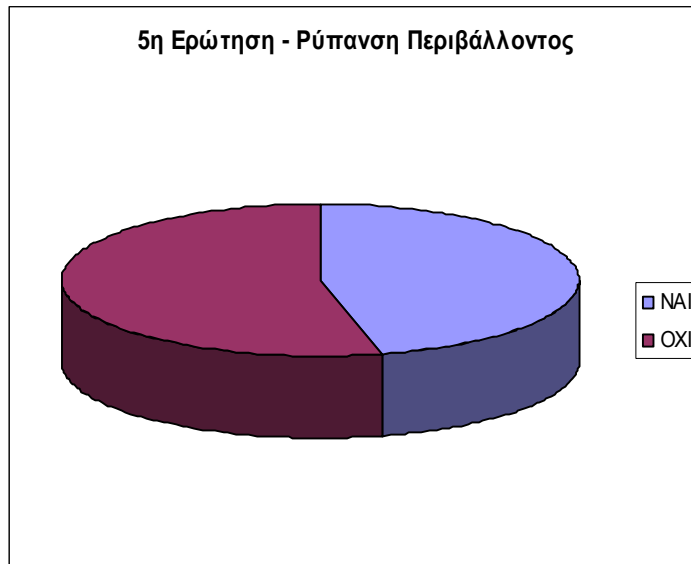

3η Ερώτηση - Ύδρευσης Αποχέτευσης

4η Ερώτηση - Κυκλοφοριακό

Στην συνέχεια, αυτό που κάναμε ήταν να προβούμε στην κατηγοριοποίηση των ερωτηθέντων ανά ηλικία. Ουσιαστικά, τους χωρίσαμε στις εξής κατηγορίες ηλικιών: 24-35, 36-45, 46-55, 56-65.

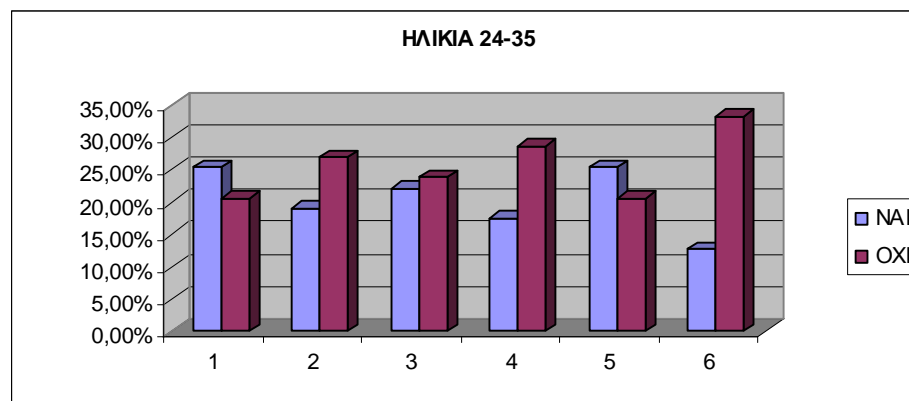
A. Άτομα ηλικίας 24-35

- ∅ Στην ερώτηση των *Πολιτιστικών* απάντησαν θετικά το 25,40% και αρνητικά το 20,63%.
- ∅ Στην ερώτηση της Καθαριότητας της Πόλης απάντησαν θετικά το 19,05% και αρνητικά το 26,98%.

- ∅ Στην ερώτηση της Ύδρευσης-Αποχέτευσης απάντησαν θετικά το 22,22% και αρνητικά το 23,81%.
- ∅ Στην ερώτηση του Κυκλοφοριακού απάντησαν θετικά το 17,46% και αρνητικά το 28,57%.
- ∅ Στην ερώτηση της Ρύπανσης του Περιβάλλοντος απάντησαν θετικά το 25,40% και αρνητικά το 20,63%.
- ∅ Στην ερώτηση των Κοινωνικών απάντησαν θετικά το 12,70% και αρνητικά το 33,33%.

Οπότε διαγραμματικά έχουμε:

ΗΛΙΚΙΕΣ	ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
24-35	1	25,40%	20,63%
	2	19,05%	26,98%
	3	22,22%	23,81%
	4	17,46%	28,57%
	5	25,40%	20,63%
	6	12,70%	33,33%

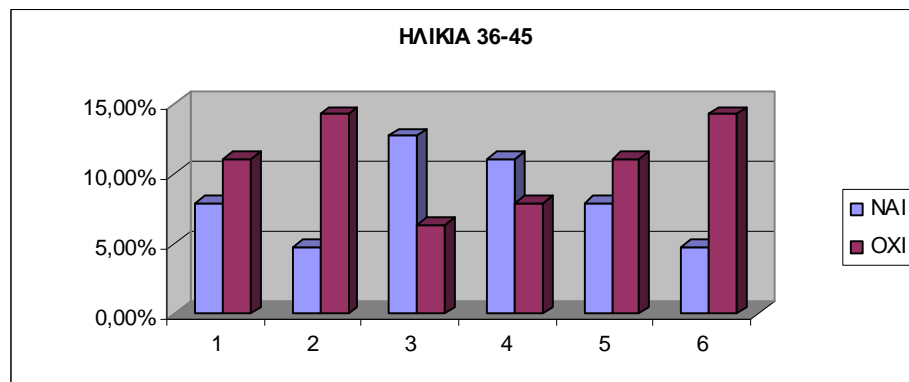
Β. Άτομα ηλικίας 36-45

- ∅ Στην ερώτηση των Πολιτιστικών απάντησαν θετικά το 7,94% και αρνητικά το 11,11%.
- ∅ Στην ερώτηση της Καθαριότητας της Πόλης απάντησαν θετικά το 14,76 και αρνητικά το 14,29%.
- ∅ Στην ερώτηση της Ύδρευσης-Αποχέτευσης απάντησαν θετικά το 12,70% και αρνητικά το 6,35%.

- ∅ Στην ερώτηση του *Κυκλοφοριακού* απάντησαν θετικά το 11,11% και αρνητικά το 7,94%.
- ∅ Στην ερώτηση της *Ρύπανσης του Περιβάλλοντος* απάντησαν θετικά το 7,94% και αρνητικά το 11,11%.
- ∅ Στην ερώτηση των *Κοινωνικών* απάντησαν θετικά το 4,76% και αρνητικά το 14,29%.

Οπότε διαγραμματικά έχουμε:

ΗΛΙΚΙΕΣ	ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
36-45	1	7,94%	11,11%
	2	4,76%	14,29%
	3	12,70%	6,35%
	4	11,11%	7,94%
	5	7,94%	11,11%
	6	4,76%	14,29%

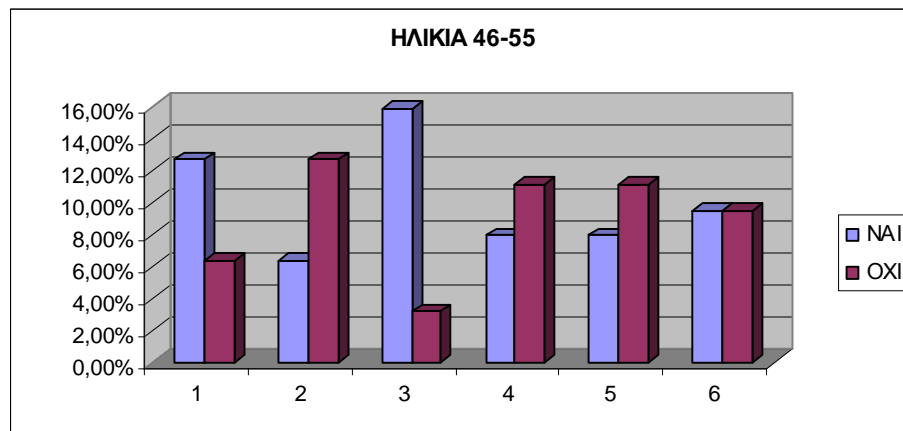
Γ. Άτομα ηλικίας 46-55

- ∅ Στην ερώτηση των *Πολιτιστικών* απάντησαν θετικά το 12,70% και αρνητικά το 6,35%.
- ∅ Στην ερώτηση της *Καθαριότητας της Πόλης* απάντησαν θετικά το 6,35% και αρνητικά το 12,70%.
- ∅ Στην ερώτηση της *Ύδρευσης-Αποχέτευσης* απάντησαν θετικά το 15,87% και αρνητικά το 3,17%.
- ∅ Στην ερώτηση του *Κυκλοφοριακού* απάντησαν θετικά το 7,94% και αρνητικά το 11,11%.

- Ø Στην ερώτηση της *Ρύπανσης του Περιβάλλοντος* απάντησαν θετικά το 7,94% και αρνητικά το 11,11%.
- Ø Στην ερώτηση των *Κοινωνικών* απάντησαν θετικά το 9,52% και αρνητικά το 9,52%.

Οπότε διαγραμματικά έχουμε:

ΗΛΙΚΙΕΣ	ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
46-55	1	12,70%	6,35%
	2	6,35%	12,70%
	3	15,87%	3,17%
	4	7,94%	11,11%
	5	7,94%	11,11%
	6	9,52%	9,52%

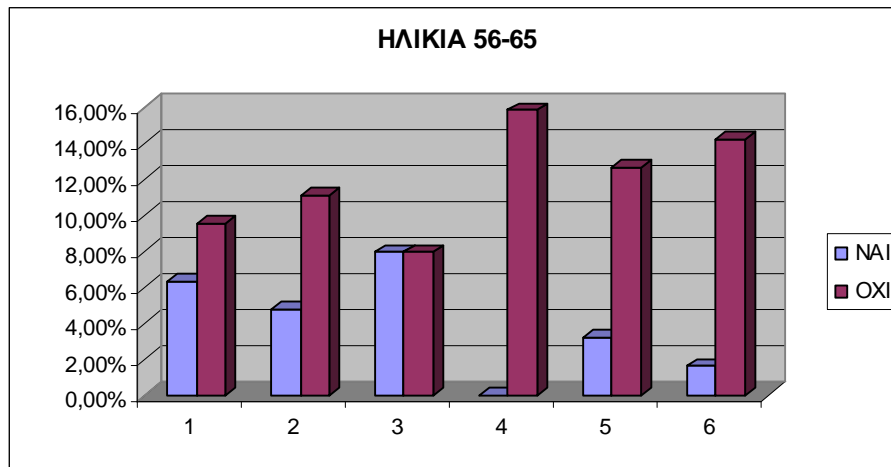
Δ. Άτομα ηλικίας 56-65

- Ø Στην ερώτηση των *Πολιτιστικών* απάντησαν θετικά το 6,35% και αρνητικά το 9,52%.
- Ø Στην ερώτηση της *Καθαριότητας της Πόλης* απάντησαν θετικά το 4,76% και αρνητικά το 11,11%.
- Ø Στην ερώτηση της *Υδρευσης-Αποχέτευσης* απάντησαν θετικά το 7,94% και αρνητικά το 7,94%.
- Ø Στην ερώτηση του *Κυκλοφοριακού* απάντησαν θετικά το 0,00% και αρνητικά το 15,87%.
- Ø Στην ερώτηση της *Ρύπανσης του Περιβάλλοντος* απάντησαν θετικά το 3,17% και αρνητικά το 12,70%.

- Ø Στην ερώτηση των *Κοινωνικών* απάντησαν θετικά το 1,59% και αρνητικά το 14,29%.

Οπότε διαγραμματικά έχουμε:

ΗΛΙΚΙΕΣ	ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
56-65	1	6,35%	9,52%
	2	4,76%	11,11%
	3	7,94%	7,94%
	4	0,00%	15,87%
	5	3,17%	12,70%
	6	1,59%	14,29%

5.1.5.ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

1^η Ερώτηση: Πολιτιστικά

Με βάση τα ποσοστά, όσο αφορά στην ερώτηση των πολιτιστικών, οι αρνητικές απαντήσεις σε σχέση με τις θετικές δεν είχαν μεγάλη απόκλιση (46% αρνητικές – 54% θετικά). Επίσης η πιο ενημερωμένη σε ηλικίες ήταν τα άτομα εικοσιτέσσερα με τριάντα πέντε (24 – 35).

2^η Καθαριότητας της πόλης

Στην συγκεκριμένη ερώτηση της καθαριότητας της πόλης, το μεγαλύτερο ποσοστό αφορούσε στις αρνητικές απαντήσεις (68,3%). Τα άτομα ηλικίας εικοσιτέσσερα με τριάντα πέντε (24 – 35) και σε αυτήν την ερώτηση έδωσαν τα μεγαλύτερα ποσοστά απαντήσεων.

3^η Ερώτηση Ύδρευσης- Αποχέτευσης

Σε αυτή την ερώτηση, Ύδρευσης – Αποχέτευσης οι θετικές απαντήσεις κατέλαβαν το μεγαλύτερο ποσοστό (60,3%) με βάση τα ποσοστά, προκύπτει για ακόμα μία φορά πως οι νέοι είναι πιο ενημερωμένοι.

4^η Ερώτηση Κυκλοφοριακό

Στην συγκεκριμένη ερώτηση όσον αφορά το κυκλοφοριακό το εξήντα έξι κόμμα τρία τις εκατό (66,3%) έδωσε αρνητική απάντηση. Τα άτομα ηλικίας είκοσι τέσσερα με τριάντα πέντε (24 – 35) έδωσαν τις περισσότερες απαντήσεις.

5^η Ερώτηση Ρύπανση περιβάλλοντος

Έχουμε μηδαμινή απόκλιση των αρνητικών από τα θετικά ποσοστά (20,63% αρνητικά και 25,4 % θετικά). Τα άτομα ηλικίας πενήντα έξι (56) μέχρι εξήντα πέντε (65) έδωσαν τις περισσότερες απαντήσεις.

6^η Ερώτηση Κοινωνικά

Το μεγαλύτερο ποσοστό των απαντήσεων ήταν αρνητικό (71,4%). Η ηλικιακή κατηγορία εικοσιτέσσερα (24) με τριάντα πέντε (35) έδωσε τις περισσότερες απαντήσεις.

Γενικά, αυτό που αποκομίσαμε από την έρευνα μας μέσω ερωτηματολογίων, ήταν ότι τα άτομα μικρότερης ηλικίας ανταποκρίθηκαν στο να κάτσουν να μας ακούσουν να και να μας απαντήσουν. Στα άτομα μεγαλύτερης αντιμετωπίσαμε πρόβλημα διότι, ήταν αρκετά προκατειλημμένα απέναντι στα θέματα πολιτικού περιεχομένου και μάλιστα στα θέματα που αφορούσαν το δήμο της Πάτρας ,την συγκεκριμένη δεκαετία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6ο

Συμπεράσματα Πτυχιακής

6.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ

Δεδομένου του θέματος της εργασίας, αποκομίσαμε πληροφορίες, άγνωστες σε εμάς, για τον δήμο της Πάτρας. Πιο συγκεκριμένα, αρχικά κατανοήσαμε σε βάθος των εννοιών της τοπικής αυτοδιοίκησης. Με την ιστορική αναδρομή μας για την πόλη της Πάτρας, ανακαλύψαμε χρήσιμες πληροφορίες και άγνωστες σε εμάς πληροφορίες για ην ίδια την πόλη .

Η έρευνα μας, επικεντρώθηκε κυρίως στην σύσταση και στην οργάνωση των δημοτικών συμβουλίων κατά την δεκαετία χίλια εννιακόσια ενενήντα με δύο χιλιάδες (1990-2000).

Εν συνεχεία, κρίθηκε αναγκαίο και απαραίτητο να διεξαχθεί έρευνα μέσω ερωτηματολογίου, η οποία αποτελεί και το πρακτικό μέρος της εργασίας μας. Στο συγκεκριμένο κομμάτι, ήρθαμε σε επαφή με τους δημότες της Πάτρας, προκειμένου να δούμε και επί του πρακτέου τι είχε κάνει ο δήμο την συγκεκριμένη δεκαετία.

Μέσω των απαντήσεων τους, οι πολίτες εξέφρασαν τόσο την θετική όσο και την αρνητική τους άποψη για τον δήμο της Πάτρας. Πιο αναλυτικά ή θετική άποψη αφορούσε κυρίως στην επίτευξη των σημαντικότερων έργων. Όσον αφορά στην αρνητική άποψη, οι πολίτες επικεντρώθηκαν κυρίως στην απαθή στάση του δήμου σε προβλήματα για την πόλη.

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήξαμε, αφορά στην καλύτερη οργάνωση και στην άμεση και στην σωστή αντιμετώπιση των εκάστοτε προβλημάτων, που ταλανίζουν την πόλη. Το παρόν δημοτικό συμβούλιο, θα πρέπει να επαναπροσδιορίσει τα καθήκοντα του και να μην υποπέσει στα σφάλματα των προηγούμενων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ø Θεοφανόπουλος καθηγητής Α. Τ. Ε. Ι. Πατρών, << Δημόσια διοίκηση και ΟΤΑ >>, Πάτρα, σημειώσεις από παραδόσεις από ΣΤ΄ εξάμηνο.
- Ø Κοντής Θεμιστοκλής, <<Εισαγωγή στη Δημόσια διοίκηση>>, 1^η έκδοση, εκδόσεις σύγχρονη εκδοτική, Αθήνα 2001.
- Ø Μικρούτσικος Θάνος,<<ΠΑΤΡΑ Από την Αρχαιότητα έως Σήμερα>>, εκδόσεις Κοντινός Α. Ε., Αθήνα 2005.
- Ø Τσενές Ηλίας, <<Τοπική Αυτοδιοίκηση >>, εκδόσεις Φοίβος, Αθήνα, 1986.
- Ø Υπ. Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης & αποκέντρωσης, <<Κώδικας δήμων και κοινοτήτων >>Ν.3463/2006 Φ.Ε.Κ. (Α΄ 114/8.6.2006), Αθήνα, 2006.
- Ø Φλωράτος, <<Η Ελληνική δημόσια διοίκηση – αδυναμίες –μέτρα εξυγίανσης >>, εκδόσεις Αρσενίδης, Αθήνα, 2005.

Δικτυακοί Τόποι

- Ø www.google.gr
- Ø www.patras.gr
- Ø www.teipat.gr
- Ø www.whitepages.gr